

JULY 2002

SOLIA

THE HERALD
JACKSON, MI

VOL. LXVII, No. 7

S
A
I
N
T

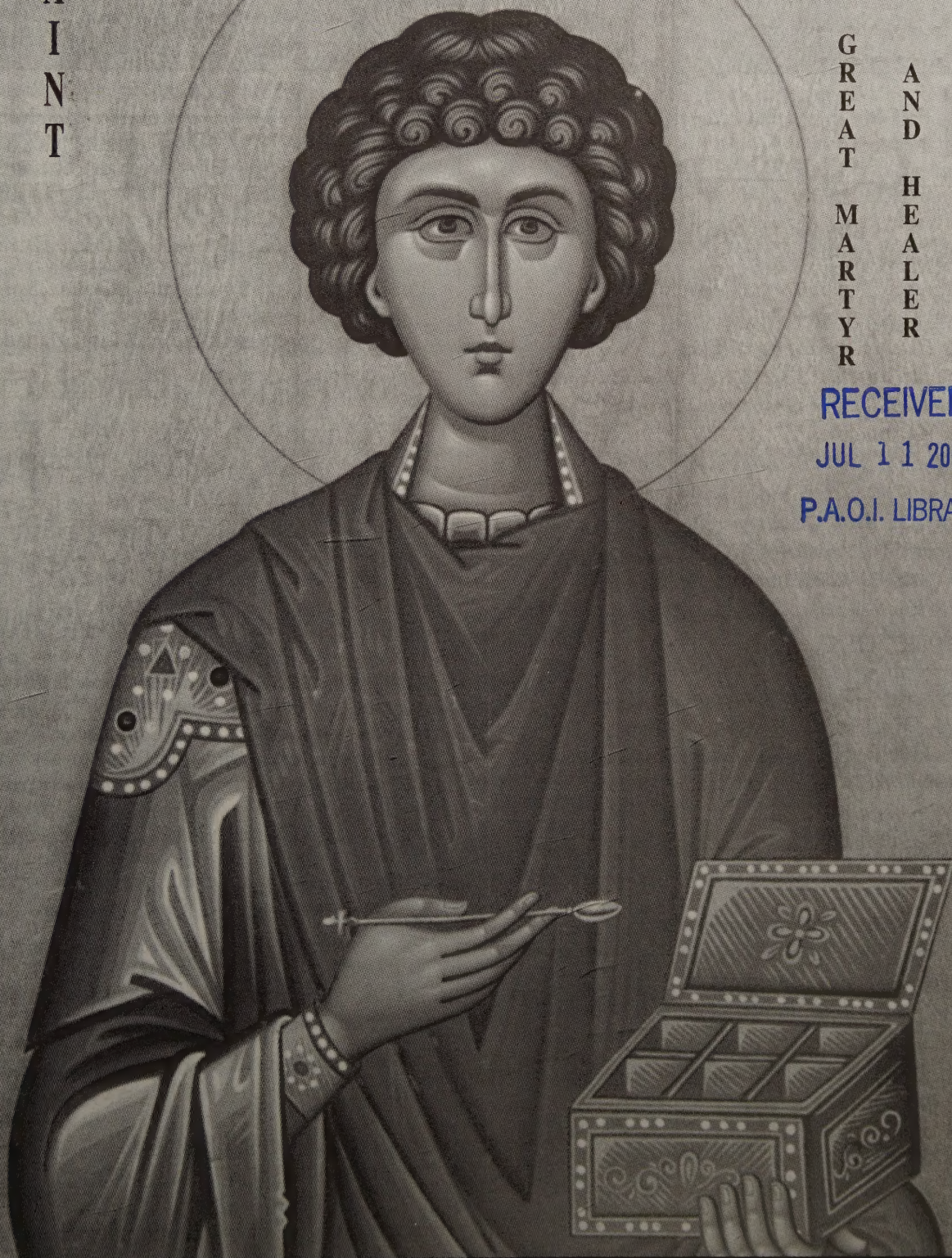
PANTELEIMON

G
R
E
A
T
M
A
R
T
Y
R
A
N
D
H
E
A
L
E
R

RECEIVED

JUL 11 2002

P.A.O.I. LIBRARY

SOLIA

THE
HERALD

**ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:**
Protodeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

INTERNET PUBLISHER:
Mr. Lee A. Costache

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

STAFF:
Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

CONTENTS

English Section

<i>Orthodox Summer Lethargy,</i> His Eminence, Archbishop Nathaniel	3
<i>Great-Martyr and Healer Panteleimon</i>	4-5
<i>The Saints Heal in the Name of Christ,</i> Jean-Claude Larchet	5
<i>Antiochian Archdiocese Granted Autonomy,</i> Stephen P. Angelides	6-7
<i>Former National AROY President Nick A.</i> Tekushan, V. Rev. Fr. Vasile Hategan	7
<i>St. Dimitrie "12 Step" Program, Floyd Franz</i>	8-9
<i>Convocation: 53rd Annual A.R.O.Y. Conference</i>	9
<i>Orthodox-Catholic Consultation Concludes</i> Spring Session	10-11
<i>Canada Deanery News</i>	11
<i>Bishop Innocent Dies in Retirement</i>	12
<i>In Memory - Rev. Fr. Paul Craciun, Jr.</i>	12
<i>In Memory - Margaret ("Margie") Caciavely,</i> V. Rev. Archimandrite Theophan Koja	13
<i>Fire Near Colorado Monastery</i>	13
<i>Hierarchal Schedule</i>	14
<i>Financial Report</i>	14
<i>Parish Register</i>	15-16

Romanian Section

<i>Sf. Prooroc Ilie Tesviteanul (20 Iulie),</i> Diac. Prof. Dr. Petre David	17-19
<i>Cerberii Sfântului Potir,</i> Arhimandrit Roman Braga	19-21
<i>Este Îngăduit Creștinilor Ortodocși Să</i> <i>Creadă În Reîncarnare?,</i> Pr. Prof. Dr. Nicolae D. Necula	21-23
<i>Cum Trebuie Scrise Și Citite Acatistele În</i> <i>Cadrul Cultului Divin Public Ortodox?,</i> Pr. Prof. Dr. Nicolae D. Necula	23-24

SOLIA CALENDAR 2003

Annual Almanac

Published by the Romanian Orthodox Episcopate of America in December 2002 for all parishes throughout the U.S. and Canada.

ADVERTISING CONTRACT

RATES & AD SIZES (ACTUAL)

Full Page (7" L x 4 1/8" W)	\$125.00 (U.S.)
<i>R.O.E.A. Parishes &</i> <i>Auxiliaries</i>	\$100.00 (U.S.)
One-half (1/2) Page (3 1/2" L x 4 1/8" W)	\$75.00 (U.S.)
One-quarter (1/4) Page (1 3/4" L x 4 1/8" W)	\$50.00 (U.S.)

Conditions

This order cannot be cancelled. Each advertiser will receive a complimentary copy of the almanac. Only 1 photo per ad. If 2 photos are included for full page, each photo will be charged the 1/2 page rate.

DEADLINE: AUGUST 31, 2002

Please publish the attached greeting, photograph, or advertisement in the **SOLIA CALENDAR 2003**.

Make your check or money order made payable to the **ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE** *in U.S. funds. Payment & Contract must accompany all advertisements.*

**ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE
DEPT. OF PUBLICATIONS
PO BOX 185**

GRASS LAKE, MI 49240 U.S.A.
(517) 522-3656 * Fax: (517) 522-5907
Email — solia@roea.org

ORTHODOX SUMMER TIME LETHARGY

Summer is almost at its acme, and in the weeks ahead there are a number of auspicious events which will take place in the Church in the United States. The **Orthodox Church in America** is holding its 13th All-American Council, July 21-26, in Orlando, Florida; the **Greek Orthodox Archdiocese** is holding its 36th Clergy-Laity Congress, June 30-July 5, in Los Angeles, California; the **Romanian Orthodox Episcopate** is holding its 70th Annual Congress, June 27-30, and the **Romanian Patriarchal Archdiocese** will see her new archbishop consecrated on July 14.

One of the two most important gatherings is that of the Orthodox Church in America which will elect a new metropolitan. One Clergy and one lay representative from each parish as well as other accredited delegates will cast ballots for the election of the metropolitan. Four major ethnic groups of which the OCA is comprised will cast votes for their primate: Albanian, Bulgarian, Romanian and Russian. There are also numerous converts to Holy Orthodoxy who, by fact of being communing members of a given parish, are also part of this large poli-ethnic entity called: "The Orthodox Church in America." Counted with those major ethnic groups and converts within the OCA are Orthodox of Antiochian, Greek, Serbian and Ukrainian ethnic origin. The embrace of the OCA extends to all Orthodox.

The second most important event is that of the Greek Archdiocese of the United States which may or may not debate a revised charter bestowed by the Ecumenical Patriarch, H.H. Bartholomew, of Constantinople. Of the two congresses, that of the Greek Archdiocese promises to be the largest. It is possible to register on line! There are many programs which will be discussed and reports on the life of the Greek Archdiocese discussed. In the May issue of the *Orthodox Observer*, an impressive listing of "Educational Sessions" is given under the title of "Offering Our Orthodox Faith to Contemporary America." The Orthodox Church in America also has similar sessions and workshops. Both congresses promise much activity, and both aspire to produce fruits worthy of the Holy Spirit.

It is obvious by the calling of these congresses that the life of the Church is filled with the Holy Spirit. The Spirit unites and draws together, strengthens, uplifts and brings to fruition the members of Christ's body. What many more fruits would come forth if there was a unity of all Orthodox jurisdictions! There could be a sharing of these excellent educational sessions; the establishment of solid mission parishes not in competition with one another; but most of all, the most outstanding fruit would be the creation of a network of Orthodox primary schools. As an option to the

public schools and the secular education foisted on our children, Orthodox schools would be the "house built on rock and not on sand."

There is an urgency in this project, because each child is precious to God and to his Church; and, time lost cannot be regained nor does it produce fruit. The Church appears to be concerned with adults, old people in particular. There are "church/Sunday school" programs of various kinds, but there appears to be no authentic concern for children as children. Their total life-education is outside the home and beyond the influence of the Church. We surrender our children to society, and when they have been graduated, we wonder where they have gone. Gone from the parental home, gone from the local parish, gone from their life-saving faith. There are a rare few Orthodox grade schools, but compared to what other smaller groups have established, it is appalling that there has been no concerted effort from any jurisdiction, the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) or any parental organization. We continue to "scotch-tape" the education of our children with the church school summer programs and the like, but we neglect the seven-year foundation of education.

The continued administrative disunity of the Church, the petty jealousies between jurisdictions, the interference of foreign governments and money interests which plague us will condemn us before "the dreadful judgement seat of Christ." We shall be judged collectively as members of the Church in the United States, and we shall be judged individually. How will we be able to look into the eyes of the Good Shepherd and say, "I left the education of our children in the hands of non-believers, because this is what we do in America!"

Some will say that there does not need to be administrative unity in order to do these things. Every non-Orthodox denomination works together. Even if it has no central authority, it has unity of purpose which knits the local into the regional, into the national. There are many events which will take place this summer, but none will produce the wonderful fruits held out to us by the Spirit without working together, not separately. ✱

+NATHANIEL, Archbishop

REMINDER

13TH ALL AMERICAN COUNCIL
ORTHODOX CHURCH IN AMERICA

JULY 21 - 26, 2002

RENAISSANCE ORLANDO
RESORT HOTEL
ORLANDO, FLORIDA
CONTACT: (516) 922-0550

GREAT-MARTYR AND HEALER PANTELEIMON

Commemorated July 27

The Great-Martyr and Healer Panteleimon was born in the city of Nikomedia into the family of the illustrious pagan Eustorgias, and he was named Pantoleon. His mother Ebbula was a Christian. She wanted to raise her son in the Christian faith, but she died when the future great-martyr was still a young lad. His father sent Pantoleon to a fine pagan school, at the completion of which the youth began to study the medical arts at Nikomedia under the renowned physician Euphrosynos, and he came to the attention of the emperor Maximian (284-305), who wished to see him at court. During this time, there dwelt secretly at Nikomedia the Priest-Martyr presbyters Hermolaos, Hermippos and Hermocrates — survivors in the Nikomedia Church after the burning of 20,000 Christians in the year 303. Saint Hermolaos saw Pantoleon time and again when he came to their hideout. One time the presbyter summoned the youth to the hideout and spoke about the Christian faith. After this, Pantoleon visited every day with the priest-martyr Hermolaos.

One time the youth saw upon a street a dead child, bitten by a viper, which was still alongside. Pantoleon began to pray to the Lord Jesus Christ for the resuscitation of the dead child and for the death of the venomous reptile. He firmly resolved, that if his prayer were fulfilled, he would become a follower of Christ and accept Baptism. The child revived, and the viper shattered into pieces before the eyes of Pantoleon. After this miracle, Pantoleon was baptized by Saint Hermolaos with the name Panteleimon (meaning "all-merciful"). Conversing with Eustorgias, Saint Panteleimon prepared him for the acceptance of Christianity, and when the father beheld how his son healed a blind man by invoking the Name of Jesus Christ, he then believed in Christ and was baptized together with the blind man whose sight had been restored.

After the death of his father, Saint Panteleimon dedicated his life to the suffering, the sick, the misfortunate and the needy. He treated without charge all those who turned to him, healing them in the Name of Jesus Christ. He visited those held captive in prison — being usually Christians who filled all the prisons — and he healed them of their wounds. In a short while, accounts about the charitable physician spread throughout all the city. Forsaking the other doctors, the inhabitants began to turn only to Saint Panteleimon.

The envious doctors made a denunciation to the emperor, that Saint Panteleimon was healing Christian prisoners. Maximian urged the saint to disprove

the denunciation and offer sacrifice to idols, but Saint Panteleimon confessed himself a Christian, and right in front of the eyes of the emperor, he healed a paralytic in the name of Jesus Christ. The ferocious Maximian executed the healed man who was glorifying Jesus Christ, and gave Saint Panteleimon over to fierce torture. The Lord appeared to the saint and strengthened him before his sufferings. They suspended the Great-Martyr Panteleimon from a tree and tore at him with iron hooks, burned him with fire and then stretched him on the rack, threw him in boiling oil, and cast him into the sea with a stone about his neck. Throughout all these tortures, the great-martyr remained unhurt; and with conviction, he denounced the emperor.

During this time, the Presbyters Hermolaos, Hermippos and Hermocrates were brought before the court of the pagans. All three firmly confessed their faith in the Savior and were beheaded. By order of the emperor, they threw the Great-Martyr Panteleimon to wild beasts for devouring at the circus. But the beasts lay at his feet and shoved at each other in trying to be touched by his hand. The spectators gathered together and began to shout: "Great God of the Christians!" The enraged Maximian ordered the soldiers to stab with the sword anyone who glorified the name of Christ, and to cut off the head of the Great-Martyr Panteleimon. They led the saint to the place of execution and tied him to an olive tree. When the great-martyr prayed, one of the soldiers struck him with a sword, but the sword became soft like wax, and inflicted no wound. The saint ended the prayer, and a voice was heard, calling the passion-bearer by name and summoning him to the Heavenly Kingdom. Hearing the voice from Heaven, the soldiers fell down on their knees before the holy martyr and begged forgiveness. The executioners refused to continue with the execution, but the Great-Martyr Panteleimon bid them to fulfill the command of the emperor, saying that otherwise they would have no share with him in the future life. The soldiers tearfully took their leave of the saint with a kiss.

When the saint was beheaded, the olive tree to which the saint was tied, at the moment of his death was covered with fruit. Many that were present at the execution believed in Christ. The body of the saint — thrown into a bonfire — remained in the fire unharmed and was buried by Christians (+ 305). The Great-Martyr Panteleimon's servants Lawrence, Bassos and Probios saw his execution and heard the voice from Heaven. They recorded the account about the life, the sufferings and death of the holy great-martyr. The holy relics of the Great-Martyr Panteleimon were distributed in parts throughout all the Christian world; his venerable head is now located at the Athonite monastery of the Great-Martyr Panteleimon.

The Great-Martyr Panteleimon is venerated in the Orthodox Church as a mighty saint, the protector of

Cont. on page 5

Editor's Note: The following excerpt is from the book *The Theology of Illness* by Jean-Claude Larchet, translated by Fr. John and Michael Breck, SVS Press, Crestwood, NY, 2002, pgs. 84-85, available by calling 1-800-204-2665.

THE SAINTS HEAL IN THE NAME OF CHRIST

by Jean-Claude Larchet

Having called his twelve disciples, Christ conferred his healing power upon them: he made them physicians like himself, giving them power to command and cast out evil spirits (Mk 6:7, Lk 9:1) as well as to heal any illness or infirmity (Mk 10:1, 8; Lk 9:2. Cf. Mk 6:13 and Lk 9:6). After the apostles, this healing power was conveyed to all those who, through a divine-human asceticism, became like Christ. They are the holy "godbearers" whose *Lives* attest to the many healings they performed and who, like him, would be called "physicians."

Nevertheless, Christ is "the only physician,"²² for through the Apostles and the saints it is always he who heals;²³ they are able to heal only in his name and deem themselves to be mere mediators. Thus the holy Apostle Peter says to the crowd that has come to see him perform a miraculous healing: "why do you stare at us, as though by our own power or piety we had made him walk? ... faith in [Jesus'] name has made this man strong whom you see and know" (Acts 3:12, 16). And St. Athanasius the Great has this to say about Antony: "Through him the Lord heals many."²⁴ Theodoret of Cyrus expresses a similar thought with regard to the monk-healers whose lives he presents: "Those who have been initiated into the mysteries of the Spirit know the generosity of the Spirit and what miracles he has wrought in man through man."²⁵ Then St. Athanasius tells us that when St. Antony performed a healing, "he always gave thanks to the Lord. He reminded those who were ill that the healing was neither his nor anyone's, but that it was God's alone ... Thus the sick learned to give thanks not to Antony but only to God."²⁶ St. Antony himself says: "I do not have this power to heal ... healing is the work of the Lord. In every place he has mercy on those who call on him. The Lord has heard my prayer and he has made known his love for mankind by revealing to me that he would heal ..."²⁷

Such assertions are necessary in the event of a healing because men tend to give glory to the healer rather than to God. The people of Lystra did so with Paul and Barnabas, saying of them: "The gods have come down to us in the likeness of men," calling them

Zeus and Hermes and attempting to offer them sacrifices (Acts 14:8-13). The two Apostles had great difficulty getting them to admit that they were also men of the same nature, and exhorted them to turn "to a living God" (Acts 14:15). It is to avoid just such a confusion, and so that none of the healings performed by the power of God would be attributed directly to them, that the holy healers, in their humility, often have recourse to material means. They perform rites or give strange prescriptions that most often have no therapeutic value in themselves, but serve to divert the attention and the gratitude of those whom they heal so that these might turn more easily and more completely to the One who is the only source of healing.

Out of the faithfulness to Christ, his apostles and his saints, Christians have always focused their efforts on caring for and healing the sick either through specifically religious therapeutic methods, or through secular medicine to which they nevertheless attribute a new spiritual meaning. But since Christ is truly "the only physician of the body," these diverse therapeutic methods are simply, as we shall see, various means which he provides for us to ask for, convey and receive his grace: the energies which he has from the Father and gives to mankind through the Spirit, either directly, or indirectly through the works of creation. ✽

22. St. Ignatius of Antioch, *Ephesians* VII. 2. Clement of Alexandria, *Paidagogos* I.6.1. St. John Chrysostom, *Homily on the demons* I.5.

23. Cf. St. John Chrysostom, *Treatise on Repentance*, II.9.

24. *Life of Antony* 14.

25. *History of the Monks of Syria*, Prologue, 10. Cf. II.6, an addition to the Syriac version: "another wonder of the Blessed One, which our Lord Jesus Christ did through the hands of the Blessed One ..."

26. *Life of Antony* 56. Cf. Theodoret, *op. cit.*, 26.6.

27. *Life of Antony* 58. Cf. Callinicos, *Life of Hypatios* 9.8. Theodoret, *op. cit.*, 9-7.

Panteleimon ...

Cont. from page 4

soldiers. This aspect of his veneration is derived from his first name Pantoleon, which means "a lion in everything". His second name, Panteleimon — given him at Baptism, which means "all-merciful", reveals itself in the veneration of the great-martyr as healer. The connection between these two patronages of the saint is readily apparent in that soldiers, receiving wounds more frequently than others, are more in need of a physician-healer. Christians waging spiritual warfare also have recourse to this saint with a petition to heal the wounds of the soul. The name of the holy Great-Martyr and Healer Panteleimon is invoked in the Sacrament of Anointing the Sick, at the Blessing of Water and in the Prayer for the Sick. ✽

ANTIOCHIAN ARCHDIOCESE GRANTED AUTONOMY

Historic Action on Eve of Key GOA, OCA Congress

June 17, 2002 (OCNS) — The Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America (AOA) has been granted autonomy by the Patriarchate of Antioch, according to a report by one of the AOA's bishops, Bishop Basil. The action by the Holy Synod of the Antiochian Patriarchate in Damascus, Syria, comes eleven months after the AOA overwhelmingly adopted a resolution requesting autonomy from the Antiochian Patriarchate. The AOA's primate, Metropolitan Philip, went to Damascus to participate in the meeting of the Holy Synod of the Antiochian Patriarchate at which the AOA's resolution was discussed.

According to Bishop Basil's report, the patriarchate approved autonomy for the AOA "in theory," and referred the issue of how autonomy would work "in practice" to a committee of six metropolitans. Bishop Basil's report was based on a telephone conversation with Bishop Antoun, who accompanied Metropolitan Philip to Damascus. Bishop Basil's report states as follows: "At the request of Metropolitan Phillip, Bishop Antoun just phoned to inform me that at its final session today, Friday - June 14th, the Holy Synod, meeting in Damascus under the presidency of His Beatitude Patriarch Ignatius IV, approved "in theory" our Archdiocese's petition for Autonomy. The matter has now been referred to a committee of six Metropolitans to define the precise details of how this Autonomy will work "in practice." A press release will be issued to all of our clergy and congregations by His Eminence upon his return to the US on or around June 26th. Please continue to keep him in your holy and God-pleasing prayers."

At the AOA's General Assembly meeting on July 27, 2001, and in a candid interview beforehand in the Greek-American newspaper *The National Herald*, Metropolitan Philip himself expressed pessimism that the Antiochian Patriarchate would grant the AOA autonomy. In the newspaper interview, he said that if Antioch did not grant autonomy, he would seek to discuss the formation of an autocephalous American Orthodox Church with Archbishop Demetrios of the Greek Orthodox Archdiocese of America (GOA). Demetrios promptly responded by telling the newspaper that he "would not even discuss" autocephaly with Philip.

The historic action by the Antiochian Patriarchate comes on the eve of key national congresses of both the GOA and the Orthodox Church in America (OCA). The GOA Congress is set to convene June 30, 2002 in Los Angeles. The OCA Congress is set to convene July 21, 2002 in Orlando, FL. Both the GOA and OCA congresses will occur at turning points for those jurisdictions this year.

The GOA is struggling with the issue of its own autonomy from its Mother Church, the Ecumenical Patriarchate of Constantinople, located at the Phanar in Istanbul, Turkey. In June 2000, the hierarchs of the GOA went to Istanbul and presented their own proposal for a new GOA charter that would have given the GOA autonomy from the Phanar. The Phanar rejected the GOA hierarchs' proposal and substituted its own proposed charter for the GOA, which would increase its control over the GOA and its parish properties, and decrease the role of the U.S. clergy and laity in the GOA's governance.

The charter will be on the GOA Congress's agenda for discussion, despite the Phanar's wishes to the contrary. However, the GOA has indicated that its delegates will not be permitted to vote on the charter issue, even though the current GOA charter gives them the right to do so. Over 185 parishes have written to the GOA questioning the Phanar's proposal. Many of those parishes have asked for a vote on the charter at the upcoming GOA Congress.

The timing of the Antiochian Patriarchate's decision to grant autonomy to the AOA just two weeks before the GOA's Congress may be more than coincidental. Some influential members of the AOA have been pushing hard to get Antioch to act on their autonomy petition prior to the GOA Congress. Their hope seems to be that a favorable response from Antioch would advance the cause of autonomy within the GOA. In the AOA, the U.S. clergy, laity, and hierarchs were all united behind the AOA's autonomy proposal, which passed the AOA General Assembly on July 27, 2001 with a 97.7% favorable vote.

In the GOA, however, even though the GOA hierarchs had initiated the autonomy proposal, the Phanar's intervention thereafter seems to have split the GOA hierarchs away from the rest of the GOA on the autonomy issue. In June 2001, the GOA issued a press release announcing that its hierarchs and the Phanar's had completed negotiations over the new charter and it was in "final form." Just last week, one of the GOA hierarchs, Metropolitan Anthony, revealed to *The National Herald* that GOA Archbishop Demetrios had signed the Phanar's draft of the GOA Charter in Istanbul. Thereafter, however, after a meeting in New York with leaders of the Orthodox Christian Laity (OCL), Demetrios approved sending the proposed charter to the GOA parishes for comment. Over 185 parishes responded with an avalanche of comments, at best lukewarm, and at worst overtly hostile, to the Phanar's proposal. Because of the apparent split within the GOA over the autonomy issue, GOA autonomy advocates hope that the Antiochian action will help

them reassure those within the GOA who fear autonomy would be a risky or dangerous step for the GOA.

The OCA, on the other hand, has been autocephalous for over 30 years. Formerly the Russian Metropolia, the OCA was granted autocephaly in 1971 by the Moscow Patriarchate. This year's All American Council will mark a turning point for the OCA, because its current primate, Metropolitan Theodosius, will be retiring after 25 years as head of the OCA. The main task of this year's All American Council will be to elect a new primate to succeed Theodosius. The election of the new OCA Metropolitan will then be confirmed by the OCA's own autocephalous Holy Synod. As a result of the high degree of interest in that election, the OCA's All American Council is currently sold out of rooms at the main congress hotel.

In contrast, in his recent interview with *The National Herald*, GOA Metropolitan Anthony, whose diocese of San Francisco is hosting the GOA Clergy-Laity Congress, revealed that only about 700 out of over 2000 potential delegates had registered for this year's GOA Congress in Los Angeles. In the face of such lack a lackluster response by rank and file GOA members, however, it is questionable whether even the historic Antiochian action will be enough to energize the GOA.

In the AOA, on the other hand, the reaction will likely be jubilation as news of their petition's acceptance by the Mother Church spreads. This is despite the lack of specifics inherent in the theoretical approval by the Antiochian Patriarchate. In contrast, the GOA hierarchs' original autonomy proposal to the Phanar was quite specific, calling for the GOA Synod to elect its own bishops, and the Phanar to elect the GOA Archbishop from among three candidates nominated by the GOA Synod.

Traditionally, Orthodox churches have been organized along national, not ethnic, lines. Missionaries such as Saints Cyril and Methodios succeeded in spreading Orthodoxy by translating the faith into the native language and culture of the local population. In contrast, so far in the U.S., Orthodox churches have been organized primarily along ethnic lines. This unorthodox (and uncanonical) situation is the result of immigrants bringing their faith with them to the U.S., and their faith serving as a framework for the preservation of their ethnic cultures in a multi-cultural society, as well as some competition by the Mother Churches.

In his address to the AOA General Assembly last year, Metropolitan Philip came out strongly in support of a united American Orthodox Church. In his address to the 12th All American Council, so did Metropolitan Theodosius of the OCA. Now that the Antiochian Patriarchate has granted autonomy to the AOA, the GOA remains the last of the three largest Orthodox jurisdictions in the U.S. that will be primarily governed from abroad, and thus the last major impediment to a united American Orthodox Church.

AOA Metropolitan Philp in his interview with *The National Herald* expressed a willingness to unite with the OCA to form a united autocephalous Orthodox Church in America, even if Archbishop Demetrios and the GOA refuse to participate. . . . Two years ago the OCA and AOA jointly canonized St. Raphael of Brooklyn.

The sequence of events now unfolding—the Antiochian move, followed by the GOA Congress, and then the OCA Congress—holds out the promise of producing a fascinating summer of Orthodox news, as Orthodoxy in America continues its struggle to move from being ethnically divided to a nationally united Church. ✱

Stephen P. Angelides
Managing Editor,
Orthodox Christian News Service

FORMER NATIONAL AROY PRESIDENT

Nick A. Tekushan
1919 - 2002

Nick A. Tekushan, an active member of St. Mary's Cathedral of Cleveland and AROY National President in 1955, passed away on May 25, 2002. He was born in Youngstown, Ohio in 1919, the son of Nicolae and Finica Tecusan, prominent early Romanian and church leaders. He is survived by his wife, Virginia, two sons, Mark and Terrance, a sister, Fannie Filkins, brother-in-law Lou Renghea and a number of other relatives. An architect by trade, Mr. Tekushan helped in the building programs of St. Mary's Cathedral and St. Helena Byzantine-Rite Romanian Catholic Church in Cleveland.

Married to Virginia, whose parents were also active in the pioneer Romanian life, the couple was involved in the church life of St. Mary's, being members for many years of the George Enescu Choir and holding other positions. Nick Tekushan was second national president of AROY and one of the founders of CEOYLA. Nationally and locally, he encouraged inter-Orthodox activities, being a member of the Inter-Orthodox Committee. He pursued his church activities intently, faithfully and modestly, setting an example for other members. National AROY will miss Nick, but will remember him for his dedication. ✱

V. Rev. Fr. Vasile Hategan

AUGUST ISSUE DEADLINE

July 19

ST. DIMITRIE "12 STEP" PROGRAM

Cluj, Romania

Greetings from Cluj, Romania. Recent guests from America, Terry Webb, Robert Hughes, and Suzie Schofield were here during May and made presentations to local 12 Step recovery groups, the counselor training program, and at the local university. Terry is an old friend and supporter, and has been coming to Romania for several years. She is a PhD psychologist and specializes in addictions work. Bob is a professor of Systemic Theology at the University of the South, in Tennessee, and Suzie is a MS social worker with a certification in addictions counseling. All in all, a very good team, and all three are solid "12 Steppers".

Some of you may not know about "12 Step" programs. Basically, they are recovery programs, like Alcoholics Anonymous, Al-Anon Family Services, Narcotics Anonymous, Nicotine Anonymous, and other programs that use the basic framework of the 12 Steps of Alcoholics Anonymous. They are the heart of what is called "Minnesota Model" addiction treatment programs, and are the type of clinic programs most often used in the United States, and generally, in the Western countries. We are now establishing these types of programs here, where they are totally new to the culture. They are accepted by the doctors who have studied Western model programs, but for some people here, they are very new. The patients we have worked with find them very acceptable, and several of them have stopped drinking using them.

Terry has a book out on 12 Step programs, and recovery generally, from a Christian perspective. We had been working on getting it translated into Romanian, and thanks to our two social workers, Nicoleta and Claudia, we were able to get it translated, edited, typed, and ready for the printer in time to get it printed while she was here. She then donated 500 copies of the book to the St. Dimitrie program for our use. It is a very good book, and will be quite useful to our program.

One of Terry's specialties is on nicotine addiction. She did an 8 hour training program for "ARCA," our counselor training program, on how to work with people who would like to quit smoking. Also, she was able to go out to the TB hospital where we do our bi-weekly addiction group. She did her presentation, and so now several of the patients are committing to quit smoking. We are now encouraging the formation of a Nicotine Anonymous group. The doctors out there are very supportive of our alcoholism program, and the nicotine dependence program will be a good addition to it.

Suzie and some of the local AA members went up to "Nazareth House," and did a "Book Study" with the

patients there. Nazareth House is a residential alcoholism treatment center near Sibiu, a city about 100 miles south of Cluj. Most of them have never been exposed to basic 12 Step model programs like we have in the States, and the program really drew a lot of interest and questions. The St. Dimitrie program has been going up there for over a year, trying to get a 12 Step group started at the hospital. We only are able to go there once a month, so they really do not get much exposure to the program. We hope to have funds to hire one of the people from the counselor training program to help with this. Some of our counselor trainees are in recovery themselves, and will make excellent "peer counselors," a common practice in the States.

The programs that we started last year are all progressing quite well. I am well satisfied that these types of programs will work in Romania, and that they will be accepted by the Church, the medical community, and most importantly, by the people who need them. We have had some very heartening successes, and a few disappointments. However, the groups are growing and more and more new people are "sticking around" to find out about sobriety. Actually, we will need more space before long if we keep growing.

Here is a neat story. Two weeks ago, we had a fellow show up at the group meeting from Bistrisa, a town about 120 km from Cluj. He had heard about our program from Dr. Lux, in Sibiu. It takes about 2 hours to drive over here, and he is now making the trip twice a week. What is interesting is that he has told some others over there about our program, and now there are about 7 people who want to come over and find out about the program. What is really great about all this, is that next week I am to speak to the entire body of Orthodox priests in Bistrisa. We could have a group formed over there very quickly, and form an alliance with the priests over there all at the same time. We are working at education with the clergy, so that they will send their problem drinkers to us, but it is a slow process. It might get better, as the Archbishop here in Cluj has requested that I speak to all the clergy at their general meeting next week. Remember us in your prayers about this; it could mean that a lot of folks with drinking problems might get help, if their priest will refer them to our program.

As some of you know, one of our goals was to start a day center this year. We are now waiting for the Bishop to formalize the place that we will start the day walk-in center. He has approved it, and there is space, but this is Romania, so things go slowly at times. We

Cont. on page 9

CONVOCATION 53RD ANNUAL A.R.O.Y. CONFERENCE

**"God Has Called Us
to Live in Peace."**

AUGUST 29 - SEPTEMBER 1, 2002

In accordance with Article III, Section 2, of the A.R.O.Y. Constitution and By-Laws, notice is hereby given that the Annual Conference of the American Romanian Orthodox Youth will be held at St. Mary Cathedral, 3256 Warren Road, Cleveland, Ohio.

+NATHANIEL, Archbishop

**Jonathan Groza,
President**

**Priscilla Dragoi,
Secretary**

SCHEDULE OF EVENTS

Registration, breakfast, lunch, Conference sessions and Debutante Cotillion will be held at the Hotel (see right). Dinner / Evening events, church services and Liturgy on Sunday in the St. Mary Cathedral complex.

Thursday, August 29

7:00 - 9:00 pm Registration
Pre-Conference National Board Meeting

Friday, August 30

8:00 am Registration
Breakfast
9:15 am Invocation to the Holy Spirit
9:30 am 53rd Conference convenes (Session I)
11:30 am Workshop I
12:45 pm Lunch
1:15 pm Choir Rehearsal
1:45 pm Meetings reconvene (Session II)
4:00 pm Friday meetings close
6:30 pm Dinner
8:00 - 11:00 pm "Down on the Farm" Festivities

Saturday, August 31

8:00 am Late registration
9:00 am Meetings reconvene (Session III)
11:30 am Workshop II
12:45 pm Lunch
1:15 pm Choir Rehearsal
1:45 pm Meetings reconvene (Session IV)
Election of 2002-2003 Board
Adjournment of Conference
Delegate Photographs
5:00 pm Vespers / Confessions
6:30 pm Dinner
8:00 - 11:30 pm Carnival!

Sunday, September 1

8:30 am Matins
9:15 am Entrance of the Hierarchy
9:30 am Hierarchical Divine Liturgy
12:45 pm Banquet
7:00 pm Dignitary Reception
8:00 pm Debutante Cotillion
8:30 pm Debutante Presentation

HOTEL INFORMATION

**Holiday Inn - Cleveland - Independence,
Independence, Ohio**

*Located 14 minutes southeast of
St. Mary's Cathedral*

Reservations: (216) 524-8050, ext. 298 - mention "Cleveland AROY". \$89.00 for single / double / king room, excluding taxes. Indoor pool / sauna / fitness center / game room / restaurant / lounge / complimentary airport shuttle. All reservations must be guaranteed with credit card or one night's deposit. All rooms must have an adult age 18 or older. DEADLINE: JULY 30, 2002.

DIRECTIONS

To Hotel:

From West - Ohio Turnpike to 90 East to I-490 East to I-77 South. Follow I-77 South to Rockside Road exit. Turn left and follow to second traffic light. Hotel entrance on left.

From South - I-77 North to Rockside Road exit. Turn right at exit ramp and immediately turn left into hotel entrance.

To Church from Hotel:

I-77 North to I-490 West to I-90 West. Follow I-90 to Warren Road exit. Turn left at light and follow to second traffic light. St. Mary's is on the right.

"12 Step Program" ...

Cont. from page 8

just need to be patient, and it will happen in God's time, and in His way. It is always better that way.

Please remember us missionaries in your prayers, and please know that you are in ours. ✽

**Floyd Franz
OCMC Missionary**

Editor's Note: Mr. Franz is an Orthodox Christian missionary working under the auspices of the Orthodox Christian Mission Center (OCMC), PO Box 4319, St. Augustine, FL 32085 Phone: (904) 829-5132 Website: www.ocmc.org. The St. Dimitrie Program is a major project focus for the Orthodox Brotherhood USA. Mr. Franz has spoken at St. George Cathedral, Southfield, Michigan, regarding the program in Romania.

ORTHODOX-CATHOLIC CONSULTATION CONCLUDES SPRING SESSION

Brookline, MA — The sixty-second meeting of the North American Orthodox-Catholic Theological Consultation met at Hellenic College/Holy Cross Greek Orthodox School of Theology June 3-5, 2002, for their spring session. Co-sponsored by the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) and the U.S Conference of Catholic Bishops, twelve Orthodox and ten Catholic theologians met for three days to continue their on-going discussions of theological issues. The topic for this session was a continuation of their study on the filioque.

Metropolitan Maximos of Pittsburgh and Archbishop Daniel Pilarczyk of Cincinnati co-chaired the three-day meeting. Archbishop Pilarczyk was newly-appointed to the Consultation by Bishop Tod Brown of Orange, Chairman of the Bishops' Committee for Ecumenical and Interreligious Affairs. He succeeds Archbishop Rembert Weakland of Milwaukee who stepped down after the October 2001 meeting in view of his impending retirement. The **first theological session** was led by Professor Fr Brian Daley, SJ, who discussed the Holy Spirit in Augustine and the work carried out recently on the filioque by the Pro Oriente foundation in Vienna, Austria. He also commented on Thomas Weinandy's article, "Clarifying the Filioque: The Catholic-Orthodox Dialogue."

The second day began with Divine Liturgy, celebrated by Metropolitan Maximos at Holy Cross Chapel. In the **second theological session**, reviews on the filioque in contemporary Orthodox theology were given by Fr Nicholas Apostola (Romanian Archdiocese), who spoke on the theology of Fr Dumitru Staniloae, and Fr James Dutko (Carpatho-Russian Diocese), who surveyed Fr John Meyendorff's writing on the topic.

For the **third theological session**, Professor Fr Thomas FitzGerald (Greek Orthodox Archdiocese), reviewed the filioque in contemporary bilateral ecumenical dialogues with the Orthodox, beginning with the discussions that have taken place under the auspices of the World Council of Churches. He then examined the work of bilateral dialogues involving the Orthodox Church, including international dialogues with the Old Catholic Churches, the Roman Catholic Church, the Reformed Churches, the Anglican Communion, and the Orthodox-Lutheran dialogue in the United States. Fr Peter Galadza (Canadian Conference of Catholic Bishops) and Professor Susan Ashbrook Harvey (Antiochian Archdiocese) reviewed points of convergence between eastern and western traditions and work of the dialogue to-date.

In the **fourth and final theological session**, participants considered a proposed joint statement which will be drafted over the summer months for consider-

ation at the next meeting. **The Consultation also heard a number of reports about major events in the lives of our churches.** Archbishop Pilarczyk presented an overview of the crisis in the Catholic Church over the handling of sex abuse cases by the clergy and the issues the Catholic bishops will be facing when they meet in Dallas. There was also a wide-ranging discussion of the crisis in relations between the Catholic Church and the Russian Orthodox Church occasioned by the creation of four Catholic dioceses in Russia in February 2002. Other topics discussed included the election of a new Metropolitan of the Russian Orthodox Church Outside Russia and its relations with the Moscow Patriarchate, the intercommunion agreement between the Assyrian Church of the East and the Chaldean Catholic Church, relations between the Orthodox and the World Council of Churches, the election of John Erickson as Dean of St Vladimir's Seminary in Crestwood, NY, the consecration of Holy Myrrh at the Ecumenical Patriarchate, the drafting of a new Charter for the Greek Orthodox Archdiocese of America, developments in the international Orthodox-Catholic dialogue, Cardinal Kasper's Prolusio at the Plenary of the Pontifical Council for Promoting Christian Unity, new Ruthenian Catholic bishops in Van Nuys and Pittsburgh, the visit of the Ecumenical Patriarch to America last March, the election of a new Romanian Orthodox Archbishop of America, the visit of a delegation of the Orthodox Church of Greece to Rome, the retirement of Metropolitan Theodosius of the Orthodox Church in America, and the visit of Pope John Paul II to Bulgaria.

The North American Orthodox-Catholic Theological Consultation has been meeting semiannually since it was founded in 1965 under the auspices of the Bishops' Committee for Ecumenical and Interreligious Affairs of the United States Conference of Catholic Bishops and SCOBA. It works in tandem with the Joint Committee of Orthodox and Catholic Bishops which has been meeting annually since 1981.

Theologians representing the Catholic Church included Archbishop Daniel Pilarczyk of Cincinnati, Professor Robin Darling Young (Catholic University), Professor Fr John Galvin (Catholic University), Fr Peter Galadza, Fr John Long, SJ (America House), Sister Donna Geernaert, SC (Canadian Conference of Catholic Bishops), Professor Fr Brian Daley, SJ (Notre Dame), Professor Fr David Petras (Byzantine Catholic Seminary), Professor Thomas Bird (Queens College), and Fr Ron Roberson, CSP, of the Secretariat for Ecumenical and Interreligious Affairs at the United States Conference of Catholic Bishops.

Cont. on page 11

CANADA DEANERY NEWS

St. Nicholas 100th Anniversary & Blessing of Protection Church

On May 18-19, His Eminence, Archbishop Nathaniel joined Fr. Constantin Turcoane, Deanery clergy, the faithful and guests in celebrating the 100th Anniversary of St. Nicholas Church in Regina, Saskatchewan, the oldest Romanian Orthodox Parish in North America. The Great Vespers and Hierarchal Divine Liturgy were celebrated with great solemnity and thanks to God for His many blessings on the community during the past century.

On Monday, May 20, Archbishop Nathaniel joined clergy and faithful near Fort Qu'Appelle, SK. The Holy Trinity Ukrainian Catholic church of Norquay made a 250 kilometer move by truck to the Fort Qu'Appelle valley to become the "Protection of the Mother of God" Orthodox Church with its permanent residence on the site of the Romanian Orthodox Deanery of Canada (RODOC). After much needed cleaning and repair, headed by the Very Rev. Fr. Daniel Nenson, Dean of Canada, the building was painted and topsoil was put in place. Archbishop Nathaniel blessed the church with the assistance of Rev. Frs. Dan Nenson, Nicolae Marioncu (former Dean, now retired), and two mission priests: Rev. Fr. Ioan Andrisoia (St. Andrew Mission, Vancouver, British Columbia) and Rev. Fr. Ionel Cudrutescu (St. John the Evangelist Mission, Scarborough, Ontario). V. Rev. Fr. Richard Grabowski, a retired priest who continues to be very active in the Episcopate, traveled to Canada from Warren, Ohio, but was unable to assist due to severe injuries sustained from an automobile collision the day prior to St. Nicholas parish's 100th anniversary celebrations.

The service was well attended by residents of the Fort Qu'Appelle area, members of Romanian Orthodox parishes from across Canada, and by former members of the church when it was situated in Norquay. The Mayor Terry Thompson of the Village of B-Say-Tah was present to give words of greeting. He stated that the new church was a beautiful addition to the valley. Reeve Art Foster of the Royal Mounties (R.M. 187) of Qu'Appelle also welcomed the bringing of the church to the valley. Rt. Rev. Msgr. Rudolph Luzney, who made the gift of the church along with the parishioners, spoke of the need for making the church into a living church of God and was happy to see it again in operation. On behalf of the Deanery, Subdeacon Dr. John Bujea presented Msgr. Luzney with an icon of the Protection of the Mother of God. Rodger Linka, the Canadian legal advisor of the Episcopate and Master of Ceremonies, made a presentation to Archbishop Nathaniel. His Eminence presented the framed news-

paper article of the church move, "Church finds New Haven." to the Dean and asked him to hang it in the church vestibule.

Archbishop Nathaniel delivered the Keynote Address, in which he thanked the people of Norquay for the gift of the church and spoke of the unity of all peoples. His address was well received and appreciated by all present. After the address, Archbishop Nathaniel led a procession around the church as the exterior was blessed. The Dismissal Service followed.

A lovely buffet luncheon, prepared by Tim Nenson, was served to all attendees. Many faithful and guests traveled more than 1,000 miles to attend the blessing service.

Automobile Accident Mars Celebration

The Very Rev. Fr. Richard Grabowski traveled approximately 2,000 miles by air with his wife, Preoteasa Hildegard and their friend, Ielita Daba of St. George Cathedral in Southfield, MI, to participate in two important and historic events: the 100th Anniversary of St. Nicholas parish in Regina and the Blessing of the newly-renovated church, the Protection of the Mother of God, near Fort Qu'Appelle. As they were travelling to the Descent of the Holy Spirit Church in Assiniboia, the trailer of a semi-truck came unhitched. The chain was not fastened, so the trailer came toward them on a level stretch of highway near Assiniboia. Fr. Grabowski and Ielita Daba were taken by ambulance to the hospital in Assiniboia and were admitted. Preoteasa Grabowski suffered the least injuries but was badly shaken and had cuts and bruises ribs and multiple bruises over her body. We thank God that they survived the accident. They traveled home by air and are being attended by their own personal physicians. We hope and pray that their recovery will be speedy and complete. ❀

Dr. Eleanor Bujea

Orthodox Catholic *Cont. from page 10*

The Orthodox delegation included Metropolitan Maximos, Professor Susan Ashbrook Harvey, Professor John Erickson (OCA), Professor Fr Alexander Golitzin (OCA), Fr Paul Schneirla (Antiochian Archdiocese), Professor Lewis Patsavos (Greek Orthodox Archdiocese), Dr Robert Haddad (Antiochian Archdiocese), Fr Nicholas Apostola, Fr James Dutko, Professor Fr Alkiviadis Calivas (Greek Orthodox Archdiocese) and Professor Fr Thomas FitzGerald. Staff: Bishop Dimitrios of Xanthos, General Secretary of SCOBA and Office for Ecumenical and Interreligious Affairs, Greek Orthodox Archdiocese, and Fr Gregory Havrilak, Associate General Secretary of SCOBA.

The next meeting of the Orthodox-Catholic Consultation is scheduled for October 31-November 2, 2002 at St Paul's Seminary in Ottawa, Canada, under the auspices of the Canadian Conference of Catholic Bishops. ❀

BISHOP INNOCENT DIES IN RETIREMENT

The Right Reverend INNOCENT

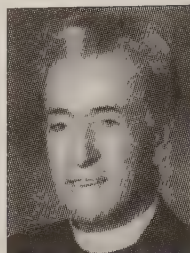
On Tuesday, May 7, 2002, the Chancery of the Orthodox Church in America was informed that His Grace, Bishop Innocent [Gula], Retired Auxiliary to His Beatitude, Metropolitan Theodosius, passed away peacefully in his sleep at his residence in Alaska on Bright Monday, May 6.

Born in Hazleton, PA on August 20, 1949, the son of George and Elizabeth [Baka] Gula, Bishop Innocent received a Bachelor of Arts degree in Philosophy and Psychology from Duquesne University, Pittsburgh, PA, in 1971. In 1976, he received a Master of Science degree in Religious Education from Marywood College, Scranton, PA. The following year, he graduated from St. Tikhon Orthodox Theological Seminary, South Canaan, PA, where he served as editor of the *Tikhonaire* and president of the student council.

He was ordained to the diaconate in February 1979 and to the priesthood the following May. In 1980, he established St. Gregory of Nyssa Church, Seaford, NY. Three years later, he was appointed Administrator of the Annunciation Monastic Community, Tuxedo Park, NY, where he was instrumental in initiating and directing retreat programs and served as an instructor of liturgics in a diaconate program. He also served as rector of parishes in New York City and New Jersey prior to his assignment as chaplain to the Community of the Holy Myrrhbearers, Otego, NY in 1990.

In 1994, he was appointed chaplain and Dean of Students at Saint Herman Orthodox Theological Seminary, Kodiak, AK. The following year, he was elected Auxiliary to Metropolitan Theodosius, Locum Tenens of the Diocese of Alaska. His consecration to the episcopacy took place at Saint Innocent Cathedral,

IN MEMORY

Rev. Fr. Paul Craciun, Jr.

Rev. Fr. Paul Craciun, Jr., retired priest of the Romanian Episcopate, fell asleep in the Lord on May 4, 2002, at the age of 94 in Thonotosassa, Florida. Paul Craciun was born on January 28, 1908, in Indiana Harbor (East Chicago), Indiana. His father, Fr. Pavel Craciun, Sr., came to the U.S. in 1904 but returned with the family to Romania in 1921 when Paul was 15 years old.

Paul completed high school in Ibasfalau (Dumbraveni) and then studied theology at the Central Seminary in Bucharest and spent one year at the Faculty of Theology. In 1932, he returned to the U.S. and, with the approval of the diocese of Sibiu, he continued his theological studies at the Episcopal Seminary in Philadelphia from which he received his degree in 1936. In 1938, he married Elizabeth Onea (+1984), and in October of that year Bishop Policarp (Morusca) ordained him to the priesthood at St. Mary's Church, Cleveland, Ohio.

Fr. Craciun served the St. Andrew parish in Cincinnati, Ohio from 1938-40, and then became parish priest of Sts. Constantine & Elena in Indianapolis, Indiana, where he served from 1940-72. While in Indianapolis, besides routine parish responsibilities, Fr. Paul was active with the Orthodox youth in and outside the parish. He initiated the formation of the Romanian Orthodox Youth Organization (ROYO) in the parish in 1958. He also was instrumental in the organization of the Orthodox clergy of Indianapolis into an Orthodox Council of Churches. He also edited the monthly publication of the Council called "The Voice of Orthodoxy."

Fr. Craciun retired in 1972 and moved to Darwin, Australia, where his only son, George, worked as a forestry engineer. Fr. Paul worked as an English instructor for migrants until 1974, when Bishop Valerian called him out of retirement to serve the Holy Trinity parish in Miami, Florida, which Fr. Craciun served until 1980, when he retired to Fort Myers, Florida. He is survived by his son George, daughter-in-law Cynthia and two grandchildren.

May his memory be eternal! ❀

Anchorage, AK on September 15-16, 1995.

In March 2001, Bishop Innocent was relieved of his duties in Alaska and subsequently retired from active ministry. Funeral Services took place in Hazelton, PA on Monday May 13, 2002. Burial was in the family plot at St. Mary's Church Cemetery, Hazelton, PA.

May his memory be eternal. ❀

IN MEMORY

Margaret ("Margie") Caciavely

Margaret Caciavely fell asleep in the Lord on May 26, 2002, in St. Louis, Missouri after a long illness. She was born on January 20, 1920, in Blackstone, Massachusetts, to Marica and Dimitre Caciavely. They had immigrated to the United States through Turkey from their homeland of Korga, Albania, as Macedo-Romanians. Dimitre Caciavely was a cotton weaver in the mills in Massachusetts. The circumstances of this family were drastically altered due to the untimely death of Dimitre while in Bulgaria. He was killed by government officials in a case of mistaken identity.

Because of her father's tragic death, the family decided to move to Bridgeport, Connecticut, so that Mrs. Caciavely's parents, Mihal Janelu and Thomaidha Pitu Janelu would be able to help raise Margie and her brother Thomas (Tommy) Athanasios. The Janelu's owned a grocery store in Bridgeport. The family remained in Bridgeport for a number of years, until 1940, when Tom was offered an opportunity to move to St. Louis to play baseball for the St. Louis Browns. There were other relatives living in St. Louis, and there was a family connection to Harry Carey, a famous sports announcer. After his baseball career ended, Tom purchased a Ford dealership in St. Louis, where Margie assisted him in the day-to-day operations. Neither Tom nor Margie ever married.

The family was active as members of St. Thomas the Apostle Romanian Orthodox Church in St. Louis. Margie was a member of the A.R.O.Y. and the choir. Since the death of her brother in 1990, she has become a sponsor and supporter of some major fundraising

drives on behalf of her Parish Church of St. Thomas.

Looking at only the bare facts of Margie's life does not begin to give the complete picture of who this woman was. No one who knew Margie could fail to be touched by her simplicity of manner, her overwhelming kindness, and her incredibly generous heart. Central to any recollection about Margie is her absolute devotion to her family and her church. These two things meant the whole world to her and her dedication to each was without question. She sponsored any number of events and dinners at St. Thomas, and was a substantial contributor to the Romanian Orthodox Episcopate of America.

This is a woman who will be sorely missed, by her family members, her considerable number of friends, and by so many whose lives she touched. Her modesty, her generosity, her endearing ways, and her sweet smile will be remembered always as we wish her "Memory Eternal."

The wake service on the evening before the funeral was served by Archimandrite Theophan Koja (parish priest) and Rev. Frs. Constantin Tofan, George Nicozisin and Joseph Strzelecki. The funeral service at St. Thomas Church and burial at St. Matthew Cemetery was officiated by His Eminence, Archbishop Nathaniel, assisted by Rev. Frs. Koja, Tofan, Strzelecki and Dimitrie Vincent.

"Sleep with the angels Duchka!" - "Dorm cu angjeli geană! Shi Dumidză să ti iartă dutchkă ale năni!"

În veci pomenirea ei! ✱

Very Reverend Archimandrite Theophan Koja

FIRES NEAR COLORADO MONASTERY

LAKE GEORGE, CO — Early Thursday morning, June 13, 2002, the Office of Communications of the Orthodox Church in America received a phone call from Mother Cassiana, Superior of the Protection of the Holy Virgin Monastery, for an update on the Hayman Fire. "While the fire is currently not moving towards the Monastery, it is still out of control," she reports, "Local and national authorities held an informational meeting for those living in the area. They told us that, so far, this is one of the five worst fires they've seen in 25 years. Containment is not expected for at least 70-90 days at best."

"Established in 1993, the monastery is home to several nuns, who over the years have labored to not only build a strong Orthodox community, but have built a physical complex that includes a beautiful chapel, quarters for the nuns, guest rooms, and a refectory," according to the Very Rev. John Matusiak, OCA Communications Director. The faithful of the Church are asked to pray fervently, that the monastery may be spared. Mother Cassiana is known to *Solia* readers through her many years as part of the Romanian Diocese as a monastic at Transfiguration Monastery in Ellwood City, PA and her service on the Diocesan staff at the Vatra. ✱

HIERARCHAL SCHEDULE

April 27. Southfield, MI. St. George Cathedral. Episcopate Council Meeting.

April 28. Warren, MI. Descent of Holy Spirit. Hierarchal Divine Liturgy for Palm Sunday. Banquet.

May 2. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Holy Thursday.

May 3. Southfield, MI. St. George Cathedral. Matins of Holy Saturday and Lamentations for Burial of Christ.

May 4. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Holy Saturday.

May 4-5. Southfield, MI. St. George Cathedral. Resurrection Service & Hierarchal Divine Liturgy for Pascha.

May 5. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Paschal Vespers.

May 6. Detroit, MI. Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Bright Monday.

May 7. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Bright Tuesday.

May 9. Detroit, MI. St. Andrew's House. Orthodox-Roman Catholic Dialogue.

May 10-11. Crestwood, NY. St. Vladimir's Seminary. Vespers. Banquet. Blessing of Rangos Library.

May 12. Elmhurst, NY. St. Mary. Hierarchal Divine Liturgy.

May 13. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies - "St. Andrew". Board Meeting.

May 16-19. Regina, SK. St. Nicholas. Vespers. Blessing of icons. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet in celebration of 100th Anniversary.

May 20. Ft. Qu'Appelle, SK. Romanian Orthodox Deanery of Canada. Blessing of Protection of the Mother of God Church.

May 23-27. South Canaan, PA. St. Tikhon Monastery & Seminary. Thursday: Dinner for Metropolitan Theodosius. Friday: Holy Synod meeting. Vespers. Profession of Faith by Archimandrite Nikon. Saturday: Consecration of Bishop Nikon. Vespers. Sunday: Divine Liturgy. Graduation of Seminarians. Banquet. Monday: Divine Liturgy.

May 31, June 1-2. Hermitage, PA. Holy Cross. ARFORA Annual Conference. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy.

June 3-5. Los Angeles, CA. Moldovita Corporation. Board Meeting.

June 6-7. St. Louis, MO. St. Thomas. Funeral Services for Margie Caciavely.

June 8-9. Kitchener, ON. St. John. Saturday: Great Vespers. Sunday: Blessing of reader. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 35th Anniversary.

June 10. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies - "St. Andrew". Board Meeting.

June 13. Detroit, MI. Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet in celebration of patronal feast day. Evening: St. Andrew's House: Orthodox - Roman Catholic Dialogue.

June 15-16. Grand Rapids, MI. Annunciation. Saturday: Blessing of Cornerstone. Banquet. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. Lunch. ✱

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Olivia Dickerman, Ypsilanti, MI	\$250.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI	\$200.00
Nicholas & Aurelia Ioannou, Marco Island, FL ..	\$75.00
Florence Fenton, Canton, OH	\$50.00
George & Maria Rostea, Chicago, IL	\$50.00
M/M Nick Triff, Youngstown, OH	\$50.00
Mary Pana, Regina, SK	\$30.00
Eugene & Tillie Widican, Fairlawn, OH	\$30.00
John & Mary Tilea, Canfield, OH	\$30.00
M/M George Nasea, Redford, MI	\$25.00
Anna Serbu, Detroit, MI	\$25.00

GENERAL DONATIONS

St. Andrew Mission, Vancouver, BC	\$242.86
(Episcopate Sunday Donation)	
Michael & Lilianna Schester,	
Macomb Twp., MI	\$10.00

MEMORIAM

Veturia Nicula, Livonia, MI	\$100.00
(IMO Husband, Constantin A. Nicula)	
Ann & George Cojan, Thousand Oaks, CA	\$25.00
(IMO Suzie Butariu)	
Ann & George Cojan, Thousand Oaks, CA	\$25.00
(IMO Constantin Nicula)	
Mary Pana, Regina, SK	\$25.00
(IMO Husband, John Pana)	
Iulianna Campean, Grosse Pointe Park, MI	\$20.00
(IMO Valentina Cornea)	
Zamfira Posteuca, Wilmette, IL	\$20.00
(IMO Vasile Posteuca)	

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

St. George, Canton, OH	\$2,500.00
(2003)	

CAMP VATRA HEALTH & ADMINISTRATION BUILDING PROJECT

St. Mary Ladies Auxiliary, St. Paul, MN	\$5,000.00
Credinta Ladies Auxiliary, Chicago, IL	\$1,000.00
Louise Gibb, Mary & Nick Gibb IV,	
JoAnn & Peter Gibb, Brookfield, OH	\$365.00
(IMO Gibb Family Members)	
Dan & Virginia Calin, Libertyville, IL	\$300.00
(IMO Virginia Calin)	
Jennifer L. Roman-Wansack,	
West Middlesex, PA	\$25.00

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

Dr. Michael Ronnett, Park Ridge, IL	\$20,000.00
---	-------------

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Acatrinei, Alexandra, daughter of Aurelian & Ivona D. Acatrinei, Chevy Chase, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Alexander & Nathalie Spita.

Astefanesei, Emmanuel Dumitru, son of Dumitru & Doina D. B. Astefanesei, Montreal, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Rev. Fr. Cezar & Ps. Zoe Vasiliu.

Barbes, Gabriel John, son of John G. & Doina R. Barbes, Middle Village, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Robert & Mariana Sbrin.

Beleut, Marija, daughter of Jeremia & Caroline Beleut, Winter Haven, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Viorel & Maria Rosu.

Binder, Ryan, son of Robert L. & Alina G. Binder, Surprise, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Cristian & Aura Scurtu.

Blaga, Daniela Megan, daughter of Daniel & Simona C. Blaga, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Vasile & Doina Timis.

Blaj, Maria Jasmine, daughter of Doinel & Maria Blaj, Bellerose, NY. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Ioan & Antonela Secasan.

Breahua, Luca Matei, son of Gheorghe & Corina M. Breahua, Milford, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Radu & Daniela Fulga.

Captarencu, Stephen, son of Catalin V. & Nicoleta V. Captarencu, Wheeling, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Alexandru & Gabriela Nedelea.

Cavanaugh, Hunter Thomas, son of Paul & Daniela C. Cavanaugh, Allen Park, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Lucian & Georgeta Marcu.

Cavanaugh, Morgan Victoria, daughter of Paul & Daniela C. Cavanaugh, Allen Park, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Lucian & Georgeta Marcu.

Ciobanu, Rares Matei, son of Daniel & Layusiana Ciobanu, Walnut Creek, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Horia & Ramona Abrudan.

Ciuca, Luca Alexander, son of Mircea & Julia D. Ciuca, Deerfield Beach, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Valentin & Luminita Mihail.

Crecan, Norbert Daniel, son of Nicolae D. & Ruth L. Crecan, Prospect Heights, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Marius & Ramona Trifan.

Crisan, Lucian, son of Victor & Elena T. Crisan, Jamaica Estates, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Cristescu, Anna Maria, daughter of Sorinel C. & Florentina R. Cristescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Gabriel & Daniela Topala.

Daraban, Cody Michael, son of George & Tracey M. Daraban, South Lyon, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Douglas & Joyce Ballnik.

Dixon, Elisabeth, daughter of Mark & Carmen D. Dixon, Waushula, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Dumitru & Constanta Grosu.

Ellman, Andrea Ellen, daughter of Jason D. & Daniela M.D. Ellman, Rockville Center, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Severus & Daniela Tomescu.

Forrest, Alexandria Maria, daughter of Delwyn & Diana I. Forrest, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Catalin & Mia Vasiliu.

Fulea, John Julian, son of Ioan & Teodora M. Fulea, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Rev. Fr. Ioan & Ps. Ana Lupescu.

Gavriliuc, Emma Alexandra, daughter of Sorin & Cristina R. Gavriliuc, Kentwood, MI. Annunciation, Grand Rapids, MI. Godparent: Angela Krieger.

Ghimbasan, Jason Joseph, son of Josif & Mariana Ghimbasan, Brunswick, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: George & Viorica Tepes.

Glass, George Daniel Joshua, son of Andrew & Mariana Glass, Cleveland, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Marcell & Eleonora Alexandru.

Goica, Persida, daughter of Peter & Anastasia Goica, Mamaroneck, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Hadaller, Nicholas Edward, son of David L. & Mirela M. Hadaller, Bronx, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Petru & Ianula Batu.

Hamzea, Nicholas, son of Ovidiu P. & Carla F. Hamzea, Markham, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Vlad M. & Magdalena Manolachi.

Horga, Ashley Elizabeth, daughter of Michael Stich & Mihaela Horga, Hazleton, PA. St. Joseph, Hazleton, PA. Godparents: Ionel & Marioara Pasula.

Ilea, David Octavian, son of Horea & Denisa L.D. Ilea, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Octavian & Octavia Ilea.

Ilimescu, Andre Kevin, son of Bogdan & Caniza S. Ilimescu, Hallandale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Stefan & Beatrice Neagu.

Luca, Robert Nicholas, son of Sergiu & Elena R. Luca, Plainfield, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Gabriel & Doina F. Tintarescu.

Mandruta, Sofia Nicole, daughter of Cristian A. & Adriana Caraiani Mandruta, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Constantin & Cristina Dima.

Mirza, Victor Stefan, son of Dragos & Irina C.S. Mirza, Mentor, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Bogdan & Mihaela Vajiac.

Mohr, Liliana Renee, daughter of George A. & Allison D.R. Mohr, Wyoming, MI. Annunciation, Grand Rapids, MI. Godparent: Dan Onesemniuc.

Moiceanu, Isabell Helen, daughter of Cornel & Elena C.S. Moiceanu, Joliet, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ioan & Melania Amalia Galea.

Nick, Cheyenne Anthony, son of Leon & Alexandra C. Nick, Tallahassee, FL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Costel & Nola Lungu.

Cont. on page 16

Parish Register ...

Cont. from page 15

Oana, Maria Alexandra, daughter of Sabin & Julia T. Oana, Berwyn, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Gheorghe & Anca Mihalca.

Paraschiv, Natalie Lara, daughter of Adrian & Diana Paraschiv, Persippany, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Mihai & Dana R. Banu.

Picioane, Marianna, daughter of Kornel & Aorica Gurila Picioane, Ridgewood, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Podariu, Magdalena Rebeca, daughter of Silviu & Iulia A. Podariu, Wilmette, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Rev. Fr. John Mack.

Popescu, Astrid Maria, daughter of Serban & Oana O.H. Popescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Romel & Liliana Scoreteanu, Cristina Oltean and Cristian Berejan.

Rusanescu, Bianca, daughter of Romeo & Anca C.S. Rusanescu, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Adrian & Alexandrina Negotei.

Savu, Victor Alexander, son of Remus & Cristina I. Savu, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Dumitru & Constanta Grosu.

Sebescu, Sergiu Alexandru, son of Ciprian & Mihaela Sebescu, Woodbridge, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Nicolas & Petra Popescu.

Seiller, Cristina Nicole, daughter of Iulius D. & Dorina L. Seiller, Rocky River, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: George & Adriana Rata.

Stoica, Alexander Robert Marius, son of Robert & Anne Stoica, Canal Winchester, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Horia & Carmen Catrintasu and Ramona Stoica.

Stoica, Cathlyna Ana, daughter of Robert & Anna Stoica, Canal Winchester, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Horia & Carmen Catrintasu and Ramona Stoica.

Stender, Carly Elizabeth, daughter of Matt W. & Angela Stender, Brookpark, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparent: Mihaela Dobrila.

Stone, Robert Nicholas, son of Robert & Ioana Stone, Kentwood, MI. Annunciation, Grand Rapids, MI. Godparents: Rev. Fr. Anton & Ps. Antoanela Frunza.

Teacu, Alexandru Patrick, son of Aurelian & Mihaela Teacu, Mt. Airy, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Cristi Armand and Minerva Mastacaneanu.

Tudosa, Jessica, daughter of Liviu V. & Caliope C. P. Tudosa, Willowbrook, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Fane & Vica Butnaru.

Vlase, Alexandra Noelle, daughter of Horia & Madalina A.I. Vlase, Rego Park, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Cornel & Ruxandra Mircea.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Bokor, Andrea, Guelph, ON. St. George, Toronto, ON. Rev. Fr. Ioan Bunea.

Bokor, Kristina, Guelph, ON. St. George, Toronto, ON. Rev. Fr. Ioan Bunea.

Saali, Alexandra Nicole, St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. V. Rev. Archimandrite Theophan Koja.

Saali, Nicholas James, St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. V. Rev. Archimandrite Theophan Koja.

MARRIAGES

Briscan, Ovidiu Titus and Cristina Maria Luca, Delray Beach, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Danut & Carmen Halic.

Cosma, Radu Cezar and Aurelia L. Rasanu, Oshawa, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Adrian & Sara Iurea.

Farini, Edmond Cristian and Ann Sharmaine Toussaint, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Florin & Rodica Lamba.

Garcia, Carrillo Ricardo Alfonso and Florentina Moraru, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Florea & Ecaterina Moraru.

Nucuta, Daniel Adrian and Karen Joan Van Overbeke, Scottsdale, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Bernard & Monica Van Overbeke.

Rateaca, Haralambie and Mariana Craciun, Woodbridge, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Florian & Luiza Secara.

Shank, John S., Jr. and Avalyn Gay Campbell, New Wilmington, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Godparents: Theodore Young and Mary Ann Kauffman.

Stan, Relu Pantelimon and Elena Morar, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dragomir & Cera Tsanov.

Teaca, Gabriel Iulius and Lisa Amanda Wong, Maple, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Chris & Lia Teaca.

Zdru, John and Dawn Noel Marsh, Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Chris Zdru and Anna Zdru-Nordle.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Ardelean, Arthur A., 79. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Balos, Vasa Jon, 79. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Butariu, Susie, 83. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Caciavely, Margaret, 82. St. Thomas, St. Louis, MO.

Draksin, George, 57. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Goga, Mariela, 38. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Hank, Rose, 83. Holy Resurrection, Warren, OH.

Martin, Elizabeth, 89. Holy Trinity, Miramar, FL.

Mihu, Gae Elwyn, 74. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

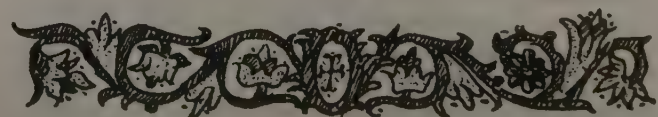
Nicula, Constantin Aurel, 65. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.

Pop, Ioan, 45. Holy Nativity, Chicago, IL.

Posten, John Daniel, 96. St. George Cathedral, Regina, SK.

Tekushan, Nick A., 83. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Vintan, John, 89. St. Mary, St. Paul, MN.

SFÂNTUL PROOROC ILIE (TESVITEANUL) (20 IULIE)

*Acum am cunoscut cu adevărat că ești un om deosebit,
iar cuvântul lui Dumnezeu este în gura ta.*

(III Regi XVII, 24)

Religia revelată are continuitate de la începuturile omenirii și până la sfârșitul veacurilor. Ea a fost însălată în covorul de aur al civilizației umane, iar lucrătorii acestui covor miraculos au fost oamenii cinstiți, proorocii, slujitorii demni, apostolii, ucenicii și urmașii acestora, preoții Bisericii creștine.

Însă, așa cum pentru o lucrare trainică și aleasă trebuie făcute proiecte și calcule impresionante, tot astfel, Dumnezeu, marele arhitect al universului, a condus și conduce pe credincioși spre locașurile eterne ale Împărăției cerurilor. Această împărăție nu este o organizare pământească, ci moștenitorii ei sunt dreptii, sfinții, oamenii de acțiune pentru fericirea omenirii, mărturisitorii adevărului, sacrificaii dreptății și martorii credinței celei adevărate, cu alte cuvinte Împărăția lui Dumnezeu este comuniunea spirituală a tuturor celor ce din veac și-au purificat sufletul în această viață. Împărăția lui Dumnezeu nu este însă localizată fizic, ea este o stare și se află acolo unde domnește pacea, fericirea, dragostea nemărginită și unde interesele mărunte au dispărut odată cu cauza lor.

Biserica creștină este continuarea firească și legitimă a celor din Legea veche, cu deosebirea că însuși Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii, leagă firul existenței umane prin harul obținut de credincioși prin Sfintele Taine. De acum natura umană a credinciosului conlucrează cu sfințenia pură adusă de Domnul Hristos, iar Duhul Sfânt conduce comunitatea creștină acolo unde Preabunul Iisus cu Sfânta Sa mamă și cu toți sfinții așteaptă sufletele celor ce în această viață s-au pregătit pentru trăinicie în cea veșnică, părăsind lucrurile rele ale trupului cu nădejdea învierii și nemuririi. Aici este taina vieții cu adevărat spirituale. Nemurirea sufletului și existența vieții după descompunerea trupului este enigma de veacuri pe care numai Hristos a dezlegat-o. Și nu a dat o rezolvare teoretică sau de principiu, ci prin exemplu, prin învierea Sa și prin existența Împărăției sfinților, dintre care la loc de frunte se află și *Sfântul Ilie Tesviteanul*.

Ilie era prooroc ales de Dumnezeu, din localitatea Tesba, ținutul Galaad. Sfânta Scriptură a Vechiului Testament nu spune aproape nimic despre familia sa. Înțelegem, însă, că nu mai avea părinți și nici frați, deoarece fusese chemat de Dumnezeu la harul proorociei, datorită vieții lui cu adevărat sfinte. Zilele le petrecea în rugăciune, muncă și dragoste față de cei oprimați. Înțelegea durerea alor săi, dar nu avea ce să facă, deoarece la conducerea poporului evreu veniseră regi, care nu mai țineau tradițiile sfinte și obiceiurile curate din neam în neam, ci aceștia erau niște hrăpăreți, lingușitori și slugarnici față de străini, iar interesele lor supuneau

orice, chiar dacă era sfânt. Mai mult, unii dintre acești regi s-au căsătorit cu femei străine neamului, care au adus în mijlocul poporului ales închinarea la zei și răstăcirea adevăraților credincioși ai lui Iahve. Mai grav, acestea erau corupte și căutau să trezească în urmașii seminției sfinte a lui Avraam, Isac și Iacov instinctele pătimașe ale destrăbălării, urii și uciderii. Oamenii se învrăbeau, goana după aur și avuții reânviase, crime de tot felul se săvârșeau în popor; cinstea era batjocorită, demnitatea distrusă, fecioria vătămată, familia dezbinată.

Slujitorii templului ajunseseră niște afaceriști și slujbași fără chemare și fără rușine față de văduve și orfani și față de nevoiașii timpului. Sfințenia vieții de altădată, cumpătarea preoților și leviților, încrederea deplină în dreptate a poporului, convingerea în înțelepciunea regelui și respectarea slujitorilor lui ajunseseră în necinste. Tâlharăria era în floare, jaful se săvârșea pretutindeni și din nenorocire, toate plecau de la curte. Așa arăta, în câteva cuvinte, tronul regal al lui Ahab (874-853 î.Hr.) în timpul căruia își ducea activitatea Ilie Proorocul.

Ahab se căsătorise cu o străină de neam, Izabela, o femeie de moravuri ușoare, al cărei scop era îmbogățirea peste măsură și distrugerea spiritualității poporului evreu prin introducerea idolilor și zeilor: Baal, Astartei, sau închinarea la natură: dumbrăvile, înălțimile etc., crezând ea că prin aceasta va fi îngenucheat poporul lui Dumnezeu. Dacă regina dorea partea altuia și acesta nu ceda, moartea îi era sfârșitul. Nabot, un om gospodăru și muncitor, avea o vie aproape de imensele ei moșii. El îngrijea avutul său pentru a-și crește copiii și a-și hrăni familia. Regina a pus ochii pe locul său și i l-a cerut. Nu pot să-l dau, a răspuns el, am nevastă și copii și vor muri de foame, mă va bate Dumnezeu că nu mă îngrijesc de tot ce mi-a dăruit ... Bine, a zis regina, și a dat poruncă să fie alungați soția și copiii, iar Nabot a fost scos afară la zidurile cetății, învinuit de nesupunere de către martori mincinoși, legat, bătut cu pietre și omorât (III Reg. XXI, 8-14), iar peste trupul său, în pragul morții, au trecut carele regelui, încât, a doua zi, câinii lingeau sângele nenorocitului soț și tată ... Așa s-a ridicat viața acestui om, care și-a iubit soția și copiii ca pe lumina ochilor lui ... Multe alte fărâdelegi și nedreptăți a făcut aceasta familie de regi tirani. Rare cazuri s-au întâlnit în istoria lui Israel ca sărăcia și mizeria să facă ravagii așa cum s-a întâmplat în acest timp.

Dumnezeu însă, care din veac hotărâse cele spre "luminarea neamurilor ..." (Isaia IX, 1), a adus secetă mare peste regat pentru a se arăta adevărata slujire a apropielului și a lui Dumnezeu pe de o parte și minciuna și închinarea la zei și idoli creați de oameni interesați pe de altă parte. Aceasta s-a arătat prin minuni ca rezultat firesc al adevărului (II Tes. II, 13), cu un scop moral, al întăririi credinței (I Ioan V, 4), al restabilirii dreptății ca atribut al lui Dumnezeu (vers. 29) și plinirea prin întruparea văzută, act suprem al descoperirii lui Dumnezeu (II Tim. III, 16; Ps. CI, 12).

Împlinirea se face de către Dumnezeul veacurilor prin "duhul proorocilor ..." (Apoc. XXII, 6), care duc la îndeplinire Porunca divină, așa cum a făcut și Ilie. El cunoștea situația de la treptele palatului până la suspinele

Cont. la pag. 18

Sfântul Prooroc Ilie ...

Cont. de la pag. 17

celor de jos. Și, ca să nu mai știe de aceste lucruri urâte, pleacă în liniștea văii Iordanului și anume pe albia pârâului Cherit. De aici este trimis să colinde țara până în Sarepta Sidonului, o provincie mărginașă unde își alinau suferințele, departe de urgia palatului, nevoiașii, văduvele și orfanii, credincioșii adevărați și chiar slujitori încercați și alungați de la templu de nerușinata regină Izabela.

Ilie, din cauza căldurii și foamei, era obosit și sfârșit; el cere mâncare unei văduve. Aceasta, cu ochii plini de lacrimi și cu sufletul disperat, aștepta moartea fiului ei din cauza lipsei de hrană; totuși din milă aduce și lui Ilie, care se întreamează. Între timp, fiul moare. Necăjită, mama, slabă și fără nădejde aștepta sfârșitul, însă milostivirea divină a cercetat sufletul ei curat și inima ei bună și Ilie cu o rugăciune fierbinte și cu ajutorul lui Dumnezeu îi înviază fiul. Această faptă a fost vestită pretutindeni, iar mama a cunoscut că n-a părăsit-o Cel de sus, iar proorocul Ilie este trimisul cerului ...

Seceta făcea ravagii, moartea seceră mii de vieți datorită foamei și căldurii, poporul era disperat. Nimeni nu îndrăznește să acuze pe rege de toate nenorocirile abătute asupra pământului. Preoții mincinoși aduceau jertfe, dar fără nici un rezultat. Fiorul morții amenința nu numai pe oameni, ci și animalele și plantele.

Când răutatea oamenilor și nelegiuirea conducătorilor poporului evreu nu mai conteneau, Dumnezeu trimite pe alesul Său, Ilie, la Ahab, să ceară permisiunea de a arăta poporului în cine trebuie să creadă și care-i adevărul lui Dumnezeu. Pentru aceasta s-au ridicat două jertfelnice, unul lui Baal (zeu al cărui cult a fost adus din Egipt) și Astartei (zeiță siriană), iar alt jertfelnic pentru Dumnezeul lui Ilie și a seminției sfinte a lui Avraam, Isac și Iacov.

Slujitorii obișnuți, fără chemare, fără fapte de sfinți și fără o viață morală, care să-i arate ca slujitori adevărați, au început a invoca zeul lor, care n-avea urechi, nici gură, nici cugetare, cu alte cuvinte era o imaginație a lor, transformată într-un cult al naturii, de pe urma căruia trăiau proorocii mincinoși (II Reg. XVIII, 27), protejați de nelegiuirea și destrăbălata regină Izabela. Acești slujitori, în naivitatea lor, au ajuns să se sângereze, să danseze, să invoce toate forțele naturii, dar în zadar ... (v. 29). Atunci Ilie a rugat pe Dumnezeul cel viu al veacurilor (Marcu XII, 27; Luca XXII, 32) să-și arate slava Sa prin semne și minuni (Isaia VIII, 18), care sunt adevărul puterii divine. Și a zis: "Auzi-mă Doamne că tu singur ești Dumnezeu ..." (III Reg. XVIII, 37-38), și îndată un foc de sus a mistuit jertfa și jertfelnicul. Poporul a rămas înmărmurit. Ilie i-a întrebat: acum ați văzut cine este adevărul Dumnezeu căruia îi slujesc?: "Și tot poporul, când a văzut aceasta (și a auzit cuvintele lui Ilie), a căzut cu fața la pământ și a zis: Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeul!" (verset 39). Toți slujitorii mincinoși, sătui de jertfele cele mai bune și plini de intrigi și minciună, au fost prinși și uciși (verset 40). Auzind Izabela a dat ordin ca și slujitorii lui Iahve să fie uciși, dar îngerul lui Dumnezeu a dat de știre lui Ilie, care pleacă în valea Beer-Șeba și de acolo la Horeb.

Poporul dădea slavă lui Dumnezeu pentru că primise

ploaie după trei ani și șase luni de secetă.

Între timp, Ilie întâlnește în cale un băiat voinic și muncitor. Văzându-l că iubește munca și animalele de ajutor, cunoscându-i inima cinstită și plină de râvnă pentru dragostea de aproapele și de Dumnezeu, îl alege prooroc, dându-i mărturie haina sa. Ucenicul se numea Elisei. Acesta văzând chemarea proorocului, a înțeles că Dumnezeu l-a ales slujitor al Său. Merge acasă, cere iertare părinților, le lasă toată agoniseala și pleacă după învățătorul său Ilie, cunoscut în Israel ca făcător de bine și înfăptuitor al cuvântului lui Dumnezeu prin minuni (XX, 19-21).

Situația politică se înrăutățește, sirienii pătrund peste regatul lui Ahab. Ahab este împrejmuț și iese la luptă. El prevestea nenorocirea după faptele sale urâte și într-adevăr, un ostaș sirian și-a întins arcul, a lovit cu săgeata într-o încheietură a platoșei regelui și acesta a fost grav rănit. Toată ziua a curs sânge din trupul său pe podul carului de luptă; murind, seara a fost înmormântat în Samaria ... Carul a fost spălat în apa Samaria, câinii i-au lins sângele și destrăbălatele s-au scăldat în spălătura sângelui său, după cuvântul grăit de Dumnezeu (XXII, 34-38) prin alesul său Ilie (XXI, 19). Prin aceasta s-a împlinit încă o proorocie, arătându-l pe Ilie slujitor al binelui, al celor în necaz, adică trimis al lui Dumnezeu (Luca XXIV, 44) și omul adevărului (Marcu XII, 14).

Urmașul lui Ahab, Ohozia, deși uns de Ilie, pleacă urechea la oameni necredincioși de la curte și ascultă de proorocii mincinoși; pentru acest lucru, Ilie îi aduce la cunoștință moartea, din cauza juruinței și neascultării (IV Reg I, 16).

De acum, falșii slujitori ai idolilor și zeilor erau în derută, mulți urau pe Ilie. Dar poporul cu adevărat credincios îl știa de sfânt și făcător de minuni. Autoritatea sa era cunoscută până peste graniță, la sirieni și moabiți, dar vârsta sa înaintată îl făcea să stea retras în pustie, unde găsea liniștea sufletească necesară pentru nădejdea vieții veșnice. Totodată creștea în frica lui Dumnezeu pe ucenicul său Elisei, arătându-i prin viața sa sfântă ce înseamnă a fi de folos oamenilor și a sluji lui Dumnezeu.

Cunoscând apropiatul sfârșit, Ilie, cu ajutorul hainei sale, oprește apele Iordanului în fața ucenicului său, ca apoi să-l prevină pe acesta de eventuala moarte. Dumnezeu, însă, care cunoștea sufletul său, a voit ca acest trăitor pe pământ, dar cu cugetul în ceruri, să fie ridicat în văzduh, de unde nu s-a mai întors.

Minunea răpirii lui Ilie rămâne una din tainele Proniei divine. S-au păstrat în Sfânta Scriptură a Vechiului Testament cuvintele ucenicului său Elisei: "Părinte, Părinte, carul lui Israel și caii lui" (II, 1-12).

Ilie proorocul a fost trecut și în calendarul creștinilor, ca unul dintre cei mai mari sfinți. Această trecere nu a fost întâmplătoare, deoarece minunile lui au continuat prin ucenicul său, iar despre viața sa sfântă vorbește însuși Mântuitorul Iisus Hristos și Sfinții Apostoli. El s-a învrednicit a ședea de-a stânga Mântuitorului la Schimbarea la Față (Luca IX, 31, 33), asigurându-ne de existența sa în lumea dreptilor.

Sfântul Ioan Botezătorul a fost comparat cu Ilie datorită vieții sale sfinte și aspre dusă în pustia Iordanului.

Ilie proorocul este primul slujitor care a dat pe față

minciuna închinătorilor la zei, arătând că adevărul Dumnezeu locuiește pretutindeni, iar însușirile Sale sunt adevărul, dreptatea, cinstea, iubirea și mila. Sfântul și Marele Prooroc Ilie Tesviteanul a înțeles durerea celor în necazuri, împlinind astfel, cu mult înainte, sfatul Divinului învățător că "a iubi pe aproapele este mai mult decât toate jertfele ..." (Marcu XII, 33).

Ultimul act al Sfântului Ilie va fi venirea cu trupul pe pământ înainte de Judecata de apoi. El se va război cu antihrist și va aștepta pe Dreptul Judecător ca urmare a arătării semnului Sfintei Cruci pe cer.

Folclorul românesc a închinat Marelui Prooroc colinde, doine și cântări populare, iar din creația picturală și mai ales a icoanelor pe sticlă este nelipsit Sfântul Ilie cu carul și caii săi de foc. Un motiv în plus de deosebită cinstitoare. Strămoșii noștri daci aveau "cultul ploii" aruncând săgeata în nori. Până astăzi, la fulger, creștinii se închină pentru ferirea de trăsnet, așa cum s-a întâmplat în timpul lui Ilie. El mai este înfățișat împreună cu Sfântul Ioan Botezătorul, cu Maica Domnului și cu toți sfinții lângă tronul de judecată, implorând mila Tatălui ceresc pentru sufletele drepte dinainte de venirea Mântuitorului Hristos și după aceea.

Sfântul Ilie este exemplu viu al iubirii de semeni și al credinței celei adevărate, prin fapte, arătând totul așa cum ne-a lăsat scris și Sfântul Apostol Petru (I Petru II, 15). Marele Prooroc, care a înțeles durerea văduvei și a înviat pe fiul acesteia, Sfântul Ilie, care a făcut minuni asupra omului și asupra naturii, cel căruia i s-au împlinit proorociri și și-a ales ucenic devotat și cu inimă bună pentru slujirea lui Dumnezeu, face rugăciuni neîncetate

pentru sufletele celor care îi cer ajutorul în nevoi și în necaz. El este supraviețuitor, dovedind prin trăirea și arătarea sa existența nemuririi sufletului și a Împărăției celei veșnice, al cărei Stăpân este Mântuitorul Hristos (Col. I, 16-18). El a primit sfințenia pentru că a făcut dreptate (I Ioan II, 29), a câștigat lumea cealaltă pentru că s-a asigurat din viață prin sfințenie desăvârșită (Efes. VI, 8).

*

Așadar, Sfinte și Mare Prooroc Ilie Tesviteanul, care ai arătat credincioșilor puterea adevărului Dumnezeu și ai înlăturat pe idoli și zei cu slujitorii lui, roagă-te pentru noi Mântuitorului Hristos, ca să ne dea roade îmbelșugate, cuget curat, ca să înțelegem minunile Tale și să ne ferească de urgiile naturii, de foc, de secetă, de potop.

Cu rugăciunile tale ferește-ne de idolii și zeei zilelor noastre: îmbuibarea, ura, egoismul, iubirea de avuții, luxul, destrăbălarea, neseriozitatea și toate faptele urâte care provin din acestea. Făcând tot binele și cinstind pe aceia care și-au dat viața pentru cinste și adevăr, vom ajunge la slava de care s-a învrednicit Sfântul și Marele Prooroc Ilie și atunci vom înțelege cuvintele Mântuitorului că "Ilie a venit ..." (Matei XVII, 13) între noi credincioșii, iar rugăciunea Mântuitorului ne este adevărată că "... unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi I-ai dat, ca să vadă slava Mea pe care Mi-ai împărtășit-o ..." (Ioan XVII, 24). Amin!

***Diac. Prof. Dr. Petre David**

Predică preluată din volumul "Caută și vei afla ..." Alba Iulia, 1998.

CERBERII SFÂNTULUI POTIR

De multe ori patriarhul țării, episcopii și preoții devin obiectul de atac al presei și televiziunii române. Nu este vorba aici de humorul grotesc al Academiei Cațavencu, pe care chiar să vrei, nu te poți supăra; ci de o întreagă clasă de ziariști inteligenți, în a căror subconștient încă mai zac rezidurile unei educații comuniste, de care poate nu-și dau seama, și nici ei înșiși nu o pot controla.

Li se pare lor că atitudinea de protest a Bisericii împotriva legalizării homosexualității, prostituției și avortului este retrogradă, față de secularismul structurilor europene, unde politicienii români vor să intre..., cu orice preț, chiar cu sacrificiul tradiției și a etosului național.

Spre surprinderea mea, chiar un tânăr teolog român, de o înaltă subțirime intelectuală, crede că Ortodoxia nu poate confrunța cultura post-modernistă cu terorismul ei informatic și globalismul economic, fără a veni cu o nouă teologie; altfel, vezi Doamne, rămânem de căruță. Slavă Domnului, Biserica, de două mii de ani, predică globalismul radical, adică "o turmă și un păstor", fără ca mădularele Trupului Tainic al Domnului - prin care Sfânta Scriptură înțelege "neamurile" și culturile să-și piardă specificul sau să se excludă unul pe altul: "Căci precum...mădularele trupului, zice Sfântul Apostol Pavel, multe fiind, sunt un trup, tot așa și în Hristos, fie iudei, fie elini...căci trupul nu este un mădular, ci multe (cf. 1

Cor.12-14, idem **Rom.12** :4-8). Evident că, Biserica, având un caracter eshatologic, întotdeauna s'a ocupat de viitor, adică de modul de viață a lumii care vine, pentru că istoria, în fond, este istoria răscumpărării omului, nu numai a relațiilor economice. (vezi : Fr.George Florovsky, **Bible, Church, Tradition**, 1972 pg. 69). Însă, acest universalism teologic, urmărit de Biserică, rămâne organic, bazat pe specificul cultural al fiecărei națiuni, nu unul abstract și artificial, creat de ONU. Dar aceasta este o problemă de sociologie religioasă care depășește economia acestui articol.

Ceea ce voiesc eu să spun, urmărind presa din țară și străinătate, este că unii preoți ortodocși și chiar unii episcopi din România se expun ei înșiși la un criticism, de multe ori, bine meritat, nu numai din partea ziariștilor agnostici, pentru care Biserica nu însemnează nimic, ci din partea majorității credincioșilor, pentru că practică unele obiceiuri religioase care nu au nimic în comun cu Scriptura, Sfânta Tradiție sau cu canoanele Bisericii.

De exemplu, nu poți veni astăzi, în România, după o perioadă lungă de vilificare a Bisericii, cu o falsă spiritualitate de influență bogomilă, cum ar fi : **Epistolia, Visul Maicii Domnului, Călătoria Sf. Arhanghel Mihail la Iad, sau Vămile Văzduhului**. Ba nici măcar cu teologia sentimentală, de iz protestant, a Oastei Domnului. Cartea

Cont. la pag. 20

Cerberii Sfântului Potir ...

Cont. de la pag. 19

diaconului Băbuț **“PELERINUL ROMÂN”**, în care se afirmă că, dacă ai în gură gumă de mestecat, ți se adaugă cele șapte păcate, a devenit catehismul ortodox al poporului român după revoluție; și, cu toate că autorul este un cleric, nimeni nu ia atitudine. Sunt preoți care, dorind mai multă popularitate, recomandă **Cele 12 Vineri, Post Negru, Parastase cu nouă capete, căutarea în pravilă, sau ghicirea în Psaltire**, deși acolo nu se găsesc decât psalmi și Sfinte rugăciuni. Nu putem transforma actele liturgice în magie, numai pentru a avea biserica plină, sau pentru a satisface bigotismului religios a unor habotnici, care niciodată nu au înțeles ce este Ortodoxia.

Dar un lucru cu totul lipsit de înțeles este ceea ce se întâmplă cu Sfânta Liturghie, care în fond, definește însăși esența Bisericii, pentru că Biserica este comunitatea euharistică a celor care se împărtășesc. În 1994, la Duminica Tomei, m-a învrednicit Dumnezeu să slujesc în catedrala Patriarhiei. A fost o Liturghie solemnă : Patriarhul, trei episcopi, sobor impresionant de preoți și diaconi, un cor îngeresc...Biserica înșesată de credincioși care se rugau, îngenunchiau, plângeau, sărutau icoanele, dar niciunul din ei nu s'a împărtășit. Era **“credință,”** era **“frică de Dumnezeu și dragoste”**, așa cum a fost chemarea din partea diaconului, dar nimeni nu s'a apropiat de potir, afară de niște copii, care erau ademeniți la ușa altarului cu niște pâine muiată în vin, o înșelare care poate produce confuzie, pentru că tinerii aceia erau convinși că s'au împărtășit.

Mă întreb, cum putem noi rămâne membre vii a Trupului Tainic al Domnului, împărtășindu-ne numai de patru ori pe an? (Cf. **Învățătura de Credință**, Craiova 1952, pg. 296). Oare nu spune Mântuitorul : **“De nu veți mânca trupul Fiului Omului și de nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi?”** (Ioan 6 :53). Ori aici nu este vorba numai de viața trupească, biologică, pe care ne-o întreținem cu alimente, ci de viața spirituală, prin care devenim nemuritori și pe care Mântuitorul spune că o primim numai în Sfânta Împărtășanie, **“căci precum Tatăl M'a trimis pre Mine și Eu vuez prin El, tot așa și cine Mă mănâncă pe Mine va trăi prin Mine,”** zice Domnul, **“căci trupul Meu este adevărată mâncare și sângele Meu, adevărată băutură”** (Ioan 6 : 55, 56, 57).

De aceea, Sfântul Vasile la anul 372, într-o epistolă către Chesarie, deplânge situația din vremea lui, când creștinii se împărtășeau numai de patru ori pe săptămână, **“Căci este bine și folositor este, a se împărtăși în fiecare zi, căci Însuși Hristos zice: “Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viață veșnică.”** (Ioan 6 :54). **Dar noi ne împărtășim numai de patru ori pe săptămână: Duminica, miercurea, vinerea și sâmbăta și în alte zile când se face pomenirea vreunui sfânt.”** (Canoanele BOR, Dr. Nicodim Milaș, Arad, 1936, pg. 258). Canonul 9, atribuit Sfinților Apostoli spune: **“Cei care vin la biserică..., dar refuză împărtășirea cu Sf. Euharistie, toți aceia trebuie excluși din Biserică...”** Același lucru îl spune, subînțeles și canonul 2 al sinodului din Antiohia(341), canonul 2 al sinodului VI și canonul 1 al sinodului VII ecumenic (**Despre Dumnezeuiasca**

Împărtășire, Tesalonic,1992, pg. 14-15).

Atunci cum s'a ajuns la restricția ca Sf. Împărtășanie să fie constrângător legată de Taina Spovedaniei, ca element pregătitor; iar preoții, neavând timp să mărturisească în fiecare Duminică pe toți cei care ar dori să se cuminece, le-au pus termene : o dată pe an, de patru ori pe an, sau o dată pe lună? Și, au dreptate preoții. Dacă toți care vin duminica la biserică ar vrea să se cuminece, când mai are preotul timp să-i spovedească? Pe de altă parte, nu au credincioșii dreptul, să se unească cu Hristos? Căci doar pentru aceasta au venit la Liturghie! Nu este nici un canon în Biserică care să impună spovedania ca parte pregătitoare a Sfintei Cuminecături, ci dimpotrivă : sunt excluși din Biserică cei care participă la Sfânta Liturghie, fără să se împărtășească (Can. 8 și 9 Ap., 2 VI ec. 1 VII ec.), pentru că Liturghia este taina distribuirii Trupului și Sângelui, așa cum reiese din conținutul rugăciunilor canonului euharistic, pe care, din nefericire, preoții le citesc în taină: **“.....prin mâna Ta cea puternică să ni se dea nouă Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge, și prin noi la tot poporul Tău”**... Către cine strigă Iisus Hristos: **“Luați, mâncați și beți dintru acesta toți”**? Oare nu pentru participanții la Sfânta Liturghie? Ba preotul le mai și arată potirul, zicând : **“Apropiați-vă!”**, și, de cele mai multe ori, nimeni nu se apropie. Iar la urmă, cântă cu toții mulțumiți : **“Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, că ne-ai învrednicit să ne împărtășim...”** și nimeni nu s'a împărtășit. Așa cum spune Dumnezeuiescul Hrisostom în una din omiliile sale: **“Zadarnic se săvârșește Litughia în fiecare zi, că nu vă împărtășiți. Degeaba stăm în fața altarului, că nimeni nu vine.”** (Omilia a 3-a la Efeseni). Se pune întrebarea: Pe cine înșelăm noi? Pentru că Sfânta Liturghie nu are sens, fără împărtășirea credincioșilor. Este jertfa euharistică reală, sau vrem doar să jucăm un teatru, să ne minșim pe noi înșine? De ce numai preoții se împărtășesc fără spovedanie, iar credincioșilor li se impune aceasta?

De ce, numai credincioșii trebuie să postească trei zile înainte de a se împărtăși, iar preotul este scutit de aceasta? Oare nu preotul trebuie să fie acela care să dea exemplu? Pe de altă parte cum ar putea să postească călugărul din mănăstire care oficiază liturghii în fiecare zi? Ar însemna că omul acesta nu trebuie să mănânce de loc? Este imposibil unui preot de la o parohie izolată din munți să se spovedească înainte de fiecare liturghie. La cine? De unde au ieșit aceste tradiții care nu sunt practice, nu sunt nici în Scriptură, nici în canoanele Bisericii și pentru care preoții se expun unui criticism public? Pentru că, în vremea noastră, oamenii nu sunt naivi : citesc, observă, întreabă. De ce punem noi sarcini grele pe umerii oamenilor, pe care noi nici cu degetul mic nu încercăm să le ridicăm? (Matei 23 :4).

Eu cred că spovedania a ajuns obligatorie pentru cei ce se împărtășesc, prin interpretarea forțată a citatului de la I Cor. 11 :28-29 : **“Să se ispitească omul pe sine și așa din pâine să mănânce și din pahar să bea”**. Uităm, însă, că în timpul Apostolilor, frângerea pâinii avea loc la sfârșitul unei mese solemne numită **“chaburah”**, la care oamenii mâncau și beau, iar unii deveneau chiar scandaloși, așa cum reiese din context.

Desigur că spovedania este obligatorie, mai ales pentru cei ce au săvârșit păcate de moarte ca: omor, adulter, desfrânare, bestialitate, ură, apostazie...etc., pentru care Sf. Ioan Teologul crede că nici nu-i bine să ne rugăm (I Ioan 5 : 16). În primele secole, acești oameni erau excluși din Biserică, iar pentru a fi reprimiți, urmau treptele catehumenilor. Păcatele comune însă, nu trebuie să ne oprească de la Sf. Potir, dacă facem pregătirea necesară ca să ne împărtășim. Ele se iartă prin rugăciunile pregătitoare, prin rugăciunile Sfintei Liturghii și prin însuși actul împărtășirii, căci de aceea repetăm la fiecare comunicant formula: "...spre iertarea păcatelor și spre viața de veci."

Spovedania este o taină aparte. Ne putem spovedi, fără a ne împărtăși. Și este de dorit s'o facem cât mai des. Dar nu putem participa la Sf. Liturghie, fără a gusta din potir, căci credincioșii nu sunt numai spectatori, ci co-litughisitori dimpreună cu preotul. Un preot care ar săvârși Liturgia de unul singur ar fi caterisit. Liturgia este dialog și banchet. Nu poți primi o invitație la banchet și să nu guști din bucate; ori, cel care te-a invitat, adică preotul, să consume toată mâncarea, iar tu să stai și să privești iar, la urmă, să mulțumești lui Dumnezeu că te-ai saturat. Este un non-sens. Sfântul Nicodim Aghoritul citează pe Cuviosul Iov, care zicea: "*Preoții care refuză pe creștinii ce se apropie de Sfânta Împărtășanie cu evlavie și cu credință, sunt socotiți de Dumnezeu ca ucigași, așa cum scrie la Proorocul Osie : Au ascuns preoții calea și voia și porunca lui Dumnezeu, au omorât*

Sichemul și au făcut nelegiuire în poporul meu" (Despre Dumnezeiasca Împărtășire, pg.67).

Desigur că Împărtășirea nu trebuie să fie întâmplătoare, ci cu pregătire : se ia pe nemâncate, se citesc rugăciunile pregătitoare, ne apropiem cu evlavie și cu sentimentul nevredniciei, împăcați cu Dumnezeu și cu oamenii. Și, pentru că unii dintre preoți vorbesc de "*împărtășire cu vrednicie*", cel care se socotește vrednic să nu se apropie de potir, căci mândria este un păcat de moarte. Nu zicem noi când ne apropiem : "*ci ca tâlharul de pe cruce, mărturisindu-mă strig Ție : Pomeneste-mă, Doamne întru Împărăția Ta?*"

Iar în ceea ce privește abstenența celor căsătoriți de la împreunarea trupească, chestiunea trebuie lăsată în seama soților. Ei hotărăsc termenii : când, cât timp și cum pot. Nimeni nu este chemat, mai ales, un călugăr, dacă este duhovnic, să dea celor căsătoriți lecții de relații conjugale, de la care însuși marele Pavel se abține, zicând: "*Să nu vă lipsiți unul de altul, decât cu bună învoială, pentru un timp..., ca să nu vă ispitească satana...*" (1 Cor. 7 : 5).

Spun acestea, din dorința de a găsi soluții care să ne scoată din poziția dublului standard, a fariseismului, a acuzației, că punem pe umerii oamenilor sarcini pe care noi înșine nu suntem în stare să le purtăm. Oamenii Bisericii întotdeauna au fost criticați. Dumnezeu să-i binecuvinteze pe cei care ne critică. Dar, uneori merităm acest criticism. ✱

Arhim. Roman Braga

ESTE ÎNGĂDUIT CREȘTINILOR ORTODOCȘI SĂ CREADĂ ÎN REÎNCARNARE?

În ultima vreme și mai ales după 1989, când în țara noastră, printr-o greșit înțeleasă libertate religioasă, au început să pătrundă tot felul de curente, mișcări și concepții de factură orientală și în chip deosebit de origine budistă sau hinduistă, împreună cu o literatură care exprimă asemenea idei și concepte, se vorbește tot mai intens de reîncarnare. Auzim adesea persoane spunând că în altă viață ar fi fost bărbat, dacă acum este femeie, și invers, că ar fi fost cu o altă înfățișare decât cea prezentă, mai frumoasă sau mai urâtă, că ar fi avut altă profesie sau altă îndeletnicire și așa mai departe. Toate aceste afirmații pornesc din răspândirea ideii năstrușnice despre reîncarnare. Această credință afirmă ideea că, după moarte, sufletul omului se reîntrupează sau se reîncarnează, adică intră din nou într-un alt trup cu care începe o nouă viață. Deci, omul moare de mai multe ori și re trăiește de mai multe ori cu alte trupuri, alt sex, alte profesii și stări sufletești sau trăiri. Există și forme denaturate ale acestei idei, prin care se afirmă că omul se reîntrupează trecând din trup în trup, luând apoi trupuri de animale sau de păsări sau reîncarnându-se în pomi și plante, ceea-ce duce la o totală degradare a ființei umane și a eului personal, până la desființare.

Este corectă această idee sau credință și poate fi acceptată și practică de un creștin?

Dintru început trebuie să spunem că ideea aceasta este cu totul străină de învățătura de credință creștină și nu o găsim absolut nicăieri în paginile Sfintei Scripturi sau în operele Sfinților Părinți. Biserica Creștină n-a mărturisit și nu a crezut niciodată așa ceva și de aceea, reîncarnarea nu are nimic comun cu creștinismul. Ea este idee de import luată din filozofiile și concepțiile religioase străine, iar dacă cineva o îmbrățișează sau o mărturisește, înseamnă că acela nu este creștin sau că are o falsă sau incompletă instruire religioasă sau educație creștină.

Învățătura creștină se bazează pe înviere și pe judecată. Învierea Mântuitorului Hristos este temelie și cheazăsie a învierii noastre. În această privință. Sfântul Apostol Pavel ne spune răspicat: "*Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră*" (1 Cor. 15, 14).

Din Sfânta Scriptură reiese limpede că, după moarte, sufletele nu se reîntrupează în alte trupuri, ci ele merg într-un loc anume, care se cheamă rai sau iad. De fapt, ideea aceasta o găsim chiar în Vechiul Testament. Așa, de pildă, Ecleeziastul spune clar că "pulberea să se întoarcă în pământ cum a fost, iar sufletul să se întoarcă la Dumnezeu, care l-a dat" (Ecleeziast 12, 7). În Noul Tes-

Cont. la pag. 22

Este Îngăduit ...

Cont. de la pag. 21

tament, Mântuitorul ne spune și mai limpede: "Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. Și a murit bogatul și a fost înmormântat. Și în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui" (Luca 16, 22-23). Despre mergerea sufletelor în rai sau în iad ne mai spune Mântuitorul și atunci când iartă pe tâlharul credincios, pocăit, de pe cruce. Când acesta îl roagă pe Mântuitorul: "Pomeneste-mă Doamne, când vei veni în împărăția Ta," Iisus i-a zis: "Adevărat grăiesc ție, astăzi vei fi cu Mine în rai" (Luca 23, 42-43).

Sfânta Scriptură și Mântuitorul în special nu vorbesc niciodată de mai multe vieți, ci de una singură, ca dar al lui Dumnezeu, la sfârșitul căreia urmează judecata. După învățătura creștină, bazată pe Sfânta Scriptură, deci pe revelație, există două judecăți: cea particulară, care se face numai sufletului imediat după moarte, și cea generală sau universală, care va avea loc la învierea cea de apoi, când judecata se va face atât sufletului, cât și trupului înviat și transfigurat. Despre prima judecată ni se vorbește cu precizie de către Sfântul Apostol Pavel: "Și precum este rânduit oamenilor o dată să moară, iar după aceea să fie judecata ..." (Evrei 9, 27). Reiese din acest text că omul nu moare de mai multe ori, ci doar o singură dată și apoi este judecata sau i se cere socoteală de faptele lui sau de viața lui.

Cât privește cea de-a doua judecată, care se va face atât sufletelor, cât și trupurilor, aceasta este, de asemenea, afirmată cu tărie de către Mântuitorul Însuși și descrisă în Evanghelia după Matei în capitolul XXV, arătând că aceasta se va face când va veni Mântuitorul într-o slavă, cu sfinții îngeri și când se vor aduna înaintea lor toate neamurile. Criteriul de judecată vor fi faptele săvârșite de oameni, bune sau rele, într-o singură viață și nu în mai multe vieți, care îi vor destina la osânda veșnică sau la viața veșnică" (Matei 25, 31-46).

Tot Sfânta Scriptură ne învață că trupul este deosebit de important pentru mântuirea omului, fiind "templu al Duhului Sfânt" (I Corinteni 6, 19), cum ne spune Sfântul Apostol Pavel. Trupul acesta nu este lăsat pradă distrugerii sau dispariției totale, prin moarte, ci el este destinat învierii, când el se va uni cu sufletul, vor răspunde împreună de faptele săvârșite și se vor bucura de osânda sau fericirea veșnică. În această privință, Sfânta Scriptură este tot așa de limpede și de categorică. Vom cita câteva din locurile cele mai cunoscute. Mântuitorul, vorbind despre puterea Sa dumnezeiască, spune: "Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osânde" (Ioan 5, 28-29). Aceeași învățătură a Mântuitorului o întâlnim și în descrierea Judecății din urmă (Matei 25, 31-46), reluată de Sfântul Apostol Pavel în Epistola I către Corinteni, unde se argumentează învierea morților, deci a trupurilor, pe învierea Mântuitorului: "Dar acum Hristos a înviat din morți fiind începătură (a învierii) celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și

învierea morților. Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos, toți vor învia" (I Cor. 15, 20-22). Sfântul Apostol Petru merge mai departe și spune că "cerurile și pământul sunt ținute prin același cuvânt și păstrate pentru focul din ziua judecății și a pieirii oamenilor necredincioși" (II Petru 3, 7). Este vorba de pedeapsa trupurilor celor necredincioși, care prin aceasta primesc osânda pentru păcatele lor. Despre trup, ca părtaș la înviere și la judecată, vorbește tot așa de limpede și Apocalipsa: "Și am văzut pe morți, pe cei mari și pe cei mici, stând înaintea tronului și cărțile au fost deschise; și altă carte a fost deschisă, care este cartea vieții; și morții au fost judecați din cele scrise în cărți, potrivit cu faptele lor. Și marea a dat pe morții cei din ea, și moartea și iadul au dat pe morții lor, și judecați au fost, fiecare după faptele sale" (Apocalipsa 20, 12-13). Din toate aceste texte reiese că trupul este părtaș la înviere și judecată, la fericire sau osândă. De aici, întrebarea firească pe care oricine trebuie să și-o pună: Dacă trupurile vor învia și vor participa la judecată, cu care din multele trupuri trebuie să se unească sufletul și de care fapte răspunde, dacă admitem reîncarnarea? Nu există decât o singură viață care se dă omului ca dar de la Dumnezeu, un singur trup cu care sufletul conviețuiește și cu care răspunde la Judecata de apoi de faptele săvârșite. Dumnezeu ne dă viață, ne arată poruncile și ne lasă voia liberă pe care fiecare om o întrebuițează cum vrea. O poate folosi spre bine sau spre rău, dobândind fericirea sau osânda.

Ceea ce este mai grav, în legătură cu problema reîncarnării, îl constituie faptul că adepții acestei concepții sau idei încearcă să vadă chiar în Sfânta Scriptură argumentarea ei, interpretând greșit unele texte care, așa cum vom vedea, nu au nimic comun cu reîncarnarea. Așa, de pildă, se invocă în sprijinul acestei concepții textele din Evangheliile după Matei și Luca unde, după părerea lor, se vorbește despre Sfântul Ioan Botezătorul, că ar fi o reîntrupare sau o reîncarnare a profetului Ilie. Iată ce spun textele: "Și dacă voiți să înțelegeți, el este Ilie, cel care va să vină" (Matei 11, 14). "Și el va merge înaintea Lui, cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre fii și pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor, ca să gătească Domnului un popor pregătit" (Luca 1, 17).

Interpretarea corectă a textelor ne arată însă că nu este vorba nicicum de reîncarnarea lui Ilie în Ioan Botezătorul, ci de o vorbire simbolică sau metaforică. Din textul Sfintei Scripturi și din istoria biblică, se știe clar că Ilie și Ioan sunt doi prooroci și mai ales persoane bine distincte unul de altul, având a îndeplini sarcini sau misiuni precise în istorie. Când iudeii din Ierusalim au trimis la Ioan Botezătorul preoți și leviți ca să-l întrebe cine este, el a mărturisit că nu este nici Hristos și nici Ilie: "Dar cine ești? Ești Ilie? Zis-a el: Nu sunt ... Eu sunt glasul celui ce strigă în pustiu: «Îndreptați calea Domnului» precum a zis Isaia proorocul" (Ioan 1, 19-23). Deci, nu era nici Hristos, nici Ilie, nici proorocul, ci cel prezis de Isaia să fie înaintemergătorul Domnului Iisus Hristos, ca să-i gătească venirea sau calea. Că Ilie nu s-a reîncarnat în Ioan Botezătorul o arată și episodul Schimbării la Față a Mântuitorului pe Muntele Taborului, când Ilie este văzut de cei trei apostoli, Petru, Iacob și

Ioan, care nu l-au confundat cu Ioan Botezătorul. Ilie și Ioan au fost persoane distincte, cu activitate deosebită și care au trăit în epoci deosebite. Ei însă se asemănau doar prin fermitatea și dârzenia sau tăria caracterului. Așa cum Ilie a muștrat pe regii Ahab și Isabela pentru nedreptățile lor, la fel și Ioan Botezătorul a certat pe regele Irod pentru păcatul adulterului săvârșit cu cumnata sa. În acest sens, Ioan Botezătorul va veni cu duhul și puterea lui Ilie.

De asemenea, se mai invocă textul din istorisirea vindecării orbului din naștere: "Învățătorule, cine a păcătuit, acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?" (Ioan 9, 2). De aici, adepții reîncarnării trag concluzia greșită că orbul greșise în altă viață și că în actuala viață plătea pentru păcatele făcute, prin orbire. Din răspunsul Mântuitorului, se vede limpede că născut nu se poate gândi la așa ceva. El s-a născut așa nu pentru a plăti pentru păcatele lui din altă viață și nici pentru ale părinților, "ci ca să se arate în el lucrurile lui Dumnezeu" (Ioan 9, 3). Prin acest orb și prin vindecarea lui, Mântuitorul și-a arătat puterea dumnezeiască. El era un

orb ca atâția care se nasc cu această infirmitate, dar a servit ca instrument de manifestare a puterii lui Dumnezeu.

În fine, reîncarnarea nu este admisă de credința creștină și pentru faptul că ea înlătură, disprețuiește sau fuge de responsabilitatea morală. Ea este un îndemn și o justificare comodă a vieții imorale. Logica ne spune că Dumnezeu nu poate să admită ca într-o viață să fim tâlhari sau nemernici, păcătoși înveterați și în alta, cu alt trup, să fim alți oameni. Reîncarnarea încurajează lășitatea morală. Fiindcă avem libertate de voință, răspundem de faptele noastre și cu sufletul, și cu trupul.

Astfel, reîncarnarea nu se justifică pentru cineva care se consideră creștin. A crede și a admite reîncarnarea înseamnă să neglijezi sau să disprețuiești învățătura Mântuitorului. Nu poți să fii creștin și să crezi în reîncarnare. Nu poți să fii și creștin, dar în același timp și budist sau hinduist. ✱

Pr. Prof. Dr. Nicolae D. Necula

Articol preluat din volumul "Tradiție și înnoire în slujirea liturghia", Volumul I, Galați, 2001.

CUM TREBUIE SCRISE ȘI CITITE ACATISTELE ÎN CADRUL CULTULUI DIVIN PUBLIC ORTODOX?

După cum este cunoscut, în Biserica Ortodoxă este foarte răspândită, cultivată și respectată practica pomenirii numelor la sfintele slujbe, începând cu Sfânta Liturghie, la care pomenim atât pe cei vii, cât și pe cei morți, și continuând cu celelalte Taine și ierurgii când pomenim numele credincioșilor, fie vii, fie morți, în funcție de slujba săvârșită. Pomenirile acestea sunt un lucru firesc, deoarece sfintele slujbe se săvârșesc pentru credincioși. Pentru a fi pomenite în cadrul slujbelor bisericești, există mai multe modalități de a prezenta numele respective preoților slujitori. Cea mai răspândită este cea care se numește *pomelnic* și care înseamnă înșirarea numelor pe o coală de hârtie, în vederea citirii lor sau a pomenirii lor la slujba respectivă. Fiind citite, de obicei, la Sfânta Liturghie, care se săvârșește atât pentru cei vii, cât și pentru cei morți, pomelnicele cuprind atât numele celor vii, cât și ale celor morți. Practica pomenirii numelor celor vii și ale celor morți la Sfânta Liturghie este foarte veche, urcând până la începuturile creștinismului, când prezentarea darurilor de pâine și de vin pentru pregătirea Sfintei Împărtășanii, în cadrul Sfintei Liturghii, se făcea însoțită de numele credincioșilor vii și morți. La început, aceste nume se scriau pe un obiect care se plia în două, dând naștere la ceea ce se numește *diptic*, termen tehnic care apare abia în secolul al IV-lea, deși practica era chiar de la începutul vieții creștine. Biserica a preluat această modalitate de a scrie și prezenta numele din viața socială. Existau în lumea antică un fel de carnete personale, cu două coperte, care se închideau una peste alta și pe care cetățenii le purtau cu ei pentru diferite însemnări. Numele înscrise pe diptice se pomeneau la Sfânta Liturghie, pentru ca toți credincioșii, vii și morți, să se împărtășească de darurile binefăcătoare ale jertfei euharistice. Modalitatea aceasta de a prezenta numele

celor vii și morți la Sfânta Liturghie se păstrează și se practică și astăzi. Credincioșii împart coala de hârtie în două și scriu, de regulă, pe cel vii în strânga, iar pe cei morți în dreapta, specificând de cele mai multe ori cu claritate "Vii" și "Morți." Aceste pomelnice sau liste pot fi date și separat, pentru vii sau morți, iar pentru a nu se face confuzie, se înscrie semnul crucii pe pomelnicele pentru morți. Se obișnuiește ca astfel de pomelnice să se dea pentru a fi citite pe o perioadă mai lungă - 40 de zile, șase luni, un an - la slujba Sfintei Liturghii.

Tot *pomelnice* se numesc și listele de nume ale credincioșilor răposați care urmează să fie pomenite la slujbele speciale, oficiate pentru cei adormiți (cu precădere la parastase). Când o asemenea listă se dă preotului pentru a fi pomenită pe o perioadă de timp de 40 de zile, sau mai precis la 40 de Liturghii, ea se cheamă *sărandar*, de la cuvântul neogrec *sarantaria*, care înseamnă patruzeci și care în slavonă se numește *soroc*, termen folosit, de asemenea, în limbajul liturgic. În Ardeal, această perioadă de 40 de zile se mai numește *saracustă*, de la cuvântul grecesc *tesaracoste*, care înseamnă tot patruzeci.

În afară de aceste slujbe și forme de prezentare a numelor ce urmează a fi pronunțate de către slujitori, mai există una foarte răspândită, care se numește *acatist*. Termenul de *acatist* are în terminologia liturgică două sensuri. Primul este cel de slujbă săvârșită în diferite zile din cursul anului bisericesc în cinstea persoanelor Sfintei Treimi, Maicii Domnului sau sfinților. Termenul de *acatist* are aici sensul de slujbă în timpul căreia nu se stă jos, adică așezat în strană sau pe scaun, ci în poziție de respect și cinstire, în picioare sau în genuunchi. Cel de al doilea sens este cel de înscris în care credincioșii trec numele care doresc să fie pomenite în cadrul slujbelor acatistului, precum și diverse trebuințe, nevoi și necazuri pentru cei care sunt în viață. Acatistele se pot da și pe

Cont. la pag. 24

Cum Trebuie ... *Cont. de la pag. 23*

perioade mai lungi de timp pentru a fi pomenite permanent în cadrul slujbelor acatistelor. De multe ori, credincioșii le confundă cu pomelnicele și le dau pentru a fi citite în cadrul Sfintei Liturghii sau, acolo unde se săvârșește maslul de obște, în cadrul acestel slujbe.

Obiceiul de a da numele pentru a fi pomenite la slujba este, fără îndoială, un lucru bun și justificat. Ceea ce constituie însă o problemă mai dificilă, care trebuie lămurită, este modul în care credincioșii alcătuiesc aceste liste și mai ales acatistele. Dacă în privința pomelnicelor lucrurile sunt mai clare, ele fiind liste de nume ce urmează a fi pomenite, în schimb, acatistele cuprind a serie întreagă de cereri care, din păcate, sunt departe de a se înscrie pe linia unui adevărate rugăciuni creștine. Uneori se scriu pagini întregi de cereri în care se descriu pe larg necazurile, bolile, dorințele, conflictele cu dușmanii știuți și neștiuți. Alte ori se solicită lucruri care nu credem să sunt bine plătute lui Dumnezeu: avansare în servicii sau funcții sociale, câștig în afaceri, dobândirea de bunuri pământești, succes în dragoste vinovată, pedepsirea și spulberarea dușmanilor și alte intimități din viața de familie sau cea sentimentală. Cei care alcătuiesc acatistele în felul acesta uită recomandarea foarte precisă și utilă făcută de Mântuitorul Însuși de a nu spune "vorbe multe ca păgânii, care își închipuie că prin vorba lor multă (poliloghie) vor fi ascultați. Deci, nu vă asemenați lor, căci știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință înainte de a cere voi de la Dânsul." (Matei VI, 7-8). În al doilea rând, din aceste acatiste lipsesc cererile care se referă la suflet și la mântuire, rămânând predominante cele care privesc viața pământească, cu toate ispitirile și orgoliile ei. De asemenea, în multe din aceste acatiste lipsește rugăciunea de preamărire a lui Dumnezeu și de mulțumire pentru toate binefacerile revărsate asupra noastră. Or, o rugăciune adevărată trebuie să fie de laudă, de mulțumire, și abia după aceea de cerere. În acatiste predomină cererea. De aceea, ele trebuie alcătuite corect. Dacă în afară de nume adăugăm și diverse cereri, ele trebuie să fie scurte și precise, fără să-i spunem lui Dumnezeu, Maicii Domnului sau sfinților că dorim să ne vindecăm la ochiul stâng sau drept, la mâini sau la picioare sau să descriem cu lux de amănunte inutile și plictisitoare, uneori chiar indecente, situațiile noastre personale. Cereri de felul "*Robii lui Dumnezeu (numele lor) mulțumesc pentru tot ajutorul primit și se roagă pentru sănătate, iertare de păcate, ajutor și mântuire*" sunt mult mai potrivite decât pagini întregi de cereri nejustificate, având în vedere că Dumnezeu știe nevoile noastre. Ceea ce constituie aspectul și mai grav al problemei acatistelor este că foarte mulți preoți slujitori citesc întocmai, cu voce tare, cele scrise de credincioși în acatistele lor, considerând că prin aceasta se fac plăcuți acestora și-și capătă reputația de buni preoți. Ba mai mult, unii mai și îngenunchează când citesc aceste acatiste, pentru a dovedi un spor de evlavie. Este, fără îndoială, o practică incorectă citirea a tot ceea ce scriu credincioșii în acatiste. În mod firesc, ar trebui să se citească doar numele. Cât privește cererile, acestea trebuie selectate și citite numei acelea care au decența cuvenită unei rugăciuni. De multe ori

credincioșii, din neștiință, scriu așa cum arătam mai sus, orice, dar preotul are datoria să treacă prin filtrul observației sale ceea ce este scris acolo. Uneori sunt lucruri indecente pe care te rușinezi să le rostești cu voce tare. Dacă unii credincioși dovedesc această indecență și mai ales necunoaștere, preotul are datoria să asigure prin această selecție a cererilor seriozitatea slujbelor divine.

Cu mulți ani în urmă, vrednicul de pomenire, Patriarhul Justinian, atrăgea atenția preoților să nu citească tare ceea ce scriu credincioșii în acatiste și nici să nu îngenuncheze în timpul citirii lor. Îndemnul regretatului patriarh cred că se potrivește astăzi slujitorilor bisericești care, prin cultivarea excesivă a acatistelor, lasă uneori să se înțeleagă că în cadrul cultului este mai importantă slujba acatistelor decât săvârșirea Sfintei Liturghii și participarea la roadele jertfei euharistice.

De aceea, socotim că este bine ca slujitorii bisericești să lămurească pe credincioși ce trebuie să scrie în acatistele lor și să nu se teamă că, dacă nu vor citi tot ceea ce scriu ei în ele, vor pleca la altă biserică. Credincioșii noștri sunt foarte docili, respectuoși și oricând sunt în stare să urmeze cuvântul de învățătură al preotului, numai că acest cuvânt nu prea se aude în biserici, speculând-se, de cele mai multe ori, credulitatea, sinceritatea și evlavlia credincioșilor. *

***Pr. Prof. Dr. Nicolae D. Necula**

Articol preluat din volumul "Tradiție și înnoire în slujirea liturgică," Galați, 1996.

ANUNȚ

În perioada 29 August 1 Septembrie 2002, va avea loc la Catedrala "Sfânta Maria" din Cleveland a 53-a Conferință a AROY (Tineretului Româno-American Ortodox).

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

*****AUTO**MIXED ADC 481

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319

S126
P373